

CLUBBLAD WSV OLAT

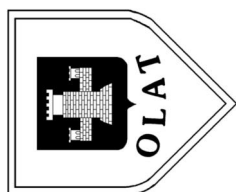
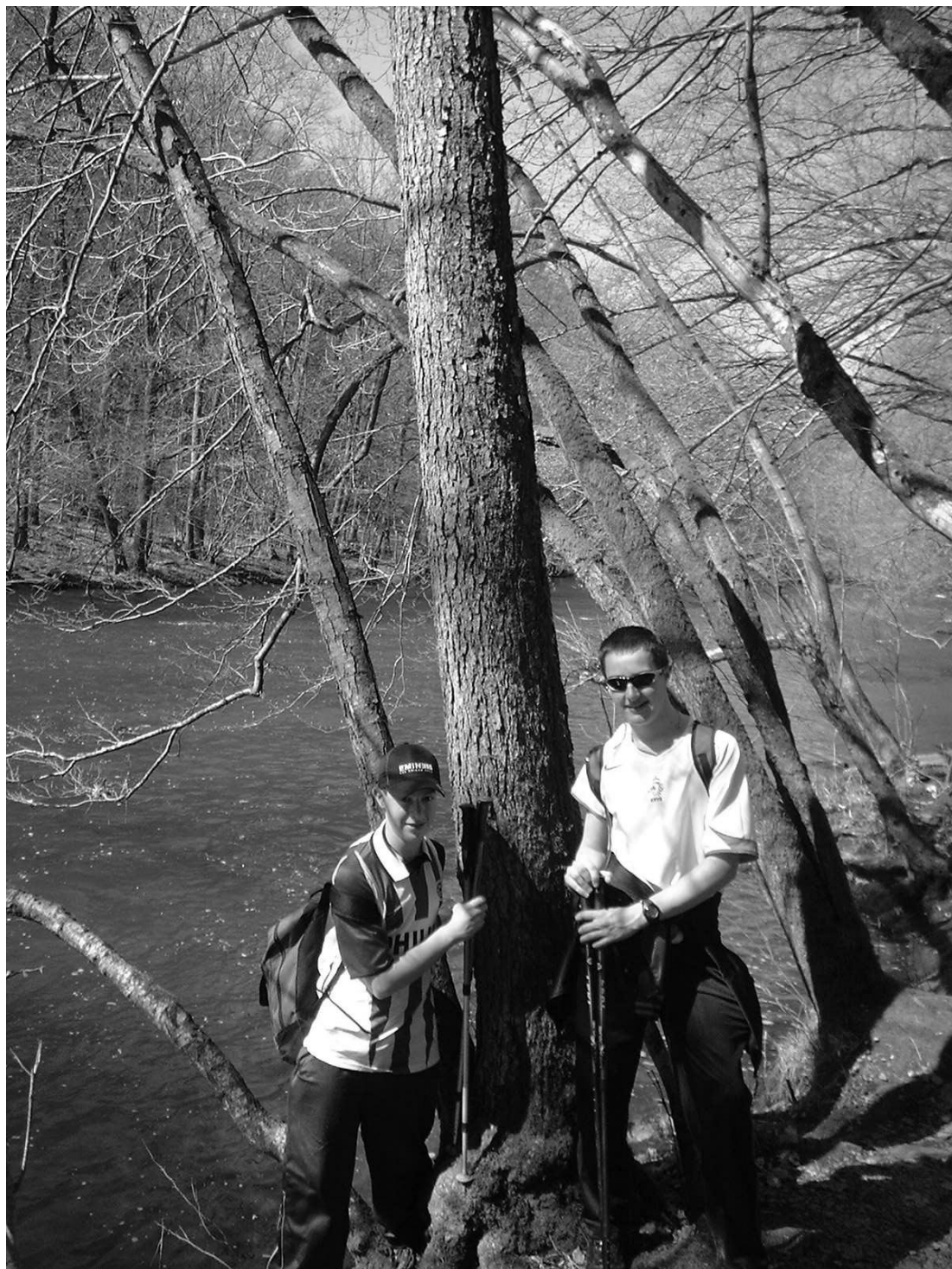
TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

31e jaargang ♦ no 6 ♦ juni 2005

Indien onbestelbaar:
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel

LAT NIEUWS

WANDELSPORTVERENIGING OLLANDSE LANGE AFSTAND TIPPELAARS
Opgericht 23 november 1967
Lid van de KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en NFV (IVV)

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
Hoge Vonderstraat 7
5492 CH St.-Oedenrode
☎ Fax 0413-475467
e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
#

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
Daalenbroek 32
6002 VN Weert
☎ 0495-450325
e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
www.wandel-olat.org
#

Secretaris:

Kees van Vessem
Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
☎ 040-2110413
e-mail: keesvanvessem@tiscali.nl
#

Penningmeester:

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
☎ 040-2524404
e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
#

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10
6006 ZM Weert
☎ 0495-537775
e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
#

Ad Verbakel

Past. Bogaertsstr. 12
5469 EZ Keldonk
☎ 0413-212161
adverbakel@zonnet.nl
#

Paul Canters

Verdilaan 3
5707 RG Helmond
☎ 06-16885375 of 0492-550154
paul.canters@hetnet.nl
#

Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
☎ 073-5033322
joop.wesseling@hetnet.nl
#

Banknummer OLAT:

13.82.11.736

Gironummer OLAT:

17.75.156

t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT

Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen

-◇-

DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

LEDEN VAN VERDIENSTE:

Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop, Mariet Ahlers,
Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

inhoud OLAT-Nieuws juni 2005

Voorwoord: Marinus van Roosmalen	4
In Memoriam: Philip Krul	5
Van de bestuurstafel: Kees van Vessem	
Van het NIJMEGEN-team: Willem Schoonhen	6
Ledenadministratie: mutaties	
Verjaardagen	
Bedankje: Thieu	7
Initiatiefgroepen en Commissies:	
Wandelen op Dinsdag: het zomerprogramma voor 2005	
OLAT-wandelgroep St.-Oedenrode	8
Clubreizen: programma 2005	
Extra Info: Theo Tromp	9

LPS: Stand competitie 2005 en competitieprogramma	
Agenda: snelwandelen	10
Sectie Lange Afstand	
Afzien in het zuiden des lands: Klaas Bakker	10
Een pittige wandeltocht: Riet Emans	12
Int. Wandelweekend Weert: Hans de Vries	
Mirjam in gesprek met.	14
Met Constant op stap	15
De 2 Daagse van Blankenberge: Corry van Nettekoven	
Wandelen en wat ik zoal tegenkom (16): Christiaan Koehler.....	16
Europäischer Fernwanderweg E1 slot : Henri Floor en Coos Verburg	18
20° Kennedymars van Hilversum: Piet Jansens	21
Survivaltocht over Ardense heuvels: Ad van Asten	23
Uitslagen Int. Weekend Weert (voor details in tussentijden, zie website) 29/32	
Vorkaft: foto genomen tijdens clubreis naar La Roche. Ad van Asten	
Verder foto's van: Christiaan Koehler, Henri Floor, Marten Hogeweg, Ad.	
Tekstvakken overgenomen of verwijzing of mening naar teksten in diverse bladen of internet.	

Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT-Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van de wsv OLAT.

Ledenadministratie:

Jet van den Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155
5600 HD Eindhoven
☎ 040-252 4404
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Clubreizen:

Toon van Wordragen
gironr. 70.68.01
t.n.v. OLAT-clubreizen
Weert.

Startbureau:

Jos van den Bersselaar
☎ 040 -2524404
Boetiek:
Mia Dielesen/Francien vd Laar
☎ 040-2552742 / 0499-471298

Parkoersen:

Ad Verbakel
☎ 0413-212161
OLAT-verzorging: Algemeen
Willem Schoonhen
☎ 040 - 2420422

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders
☎ 06-12074473
giro: 2608214

OLAT-Wandelpaden:

Theo Tromp
0495-450325
Wedstrijdsecretaris:
Hans de Vries
Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven
☎ 06-20133971

Redactie OLAT-Nieuws:

Margriet Fischer
Peter van de Ven
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son en Breugel
☎ 0499-473767 (ook fax)
a.h.van.asten@hccnet.nl
Verzending OLAT-Nieuws
Tjeu en Lies v/d Kerkhof
Conny Nakken

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Paul Canters, bestuursafg.
Henk Plasman
Theo Tromp

Piet van der Ree (secretaris)
Marinus van Roosmalen

Hans de Vries

Wedstrijdsecretaris:

Stationsweg 136
5611 BZ Eindhoven

☎ 06-20133971

e-mail: havries@capgemini.com

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎ 0499-473767

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl of

a.asten1@chello.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Joop Wesseling, bestuursafg.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎ 0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

e-mail:

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling, voorzitter.

Mia Dielesen

☎ 040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

kwdagen@dielesen.demon.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Toon van Wordragen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Jos Scheepers

Kees van Iersel

OLAT-Wandelwegen

Marinus van Roosmalen (b.a.)

Theo Tromp (Airbornepad)

Info: 0495-450325

Els de la Parra (Hertog

Hendrikpad)

Tjeu vd Kerkhof (Graaf v

Hornepad)

Ad Verbakel (Peellandpad)

juni 2005
JAARGANG 31, NR. 6

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 23 juni voor plaatsing in het laatste nummer met deze redactiesamenstelling.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

Voorwoord

Omdat ik tijdens het Int. Wandelevenement op 7 en 8 mei te Weert niet aanwezig kon zijn wegens vakantie, wil ik toch langs deze weg iedereen feliciteren met het behaalde resultaat. Voor diegenen die hun verwachting niet konden waarmaken is er een troost: volgend jaar komt er weer een kans, dan bij de RWV. Ik wil verder iedereen bedanken voor hun komst naar Weert om mee te doen of uit belangstelling. Verder een speciaal woord van dank aan allen die zich hebben ingezet om dit evenement te doen slagen.

Zoals jullie hebben kunnen lezen in het OLAT-Nieuws van mei heeft Ad van Asten zijn afscheid aangekondigd. Wij respecteren zijn besluit en zullen het moeten accepteren.

Ad is iemand die van zijn hart geen moordkuil maakt en je weet wat je aan hem hebt.

Misschien was dat ook wel de reden dat een en ander niet altijd naar ieders tevredenheid verliep. Maar terugkijkend op zijn 'verleden' - hij deed de redactie al samen met Hans Offermans en Ben van de Velden - ligt dat al een hele tijd terug. We mogen zeker stellen dat Ad een waardevol persoon voor OLAT is geweest - en hopelijk nog zal blijven - en dat hij zijn sporen dubbel en dwars heeft verdiend. Ad bedankt.

Maar achter de wolken schijnt de zon en we mogen ons ook weer heel gelukkig prijzen met de samenstelling van een nieuw redactieteam. Marten Hogeweg en Mirjam Kies gaan voor de lay-out, dat wil zeggen: ze zorgen ervoor dat de verhaaltjes met foto's in een goede volgorde en overzichtelijk in het boekje komen te staan. Margriet Fischer beheert het redactieadres en Peter van de Ven blijft ook lid van het team. Joop Wesseling is de afgevaardigde namens het bestuur en Ton Niëns blijft onze huisdrukker. Een en ander gaat in voor ons clubblad van september. Dus vanaf 1 juli kunt u de kopij voor het OLAT-Nieuws sturen naar Margriet Fischer. In het boekje van juli vindt u haar adres.

Wij als bestuur wensen het nieuwe team veel succes.

Op zaterdag 18 Juni organiseren wij een wandelworkshop in Nijnsel, locatie Café De Vresselse Hut, zie verdere gegevens in het OLAT-Nieuws, of op de website van OLAT: www.wandel-olat.org

Al diegenen, die met vakantie gaan of lekker thuis willen blijven, wens ik zonnige en goede dagen.

Tot volgende maand

Marinus van Roosmalen, voorzitter

Philip Krul is heengegaan.

Op vrijdagmorgen 6 mei is Philip Krul vredig van ons heengegaan. Philip, die 57 jaar mocht worden, was het gezicht van het Nederlandse snelwandelwereldje. Als jurylid en scheidsrechter kende hij alle truckjes van de atleten. De meeste had hij hen immers zelf aangeleerd. Hij was streng en rechtvaardig in zijn oordeel en ook in zijn wedstrijdverslagen gaf hij consequent zijn mening. Philip hield van cijfers en waarschijnlijk kende hij alle Nederlandse snelwandelrecords tot op de seconde uit zijn hoofd. Gelukkig heeft hij ze ook laten noteren door de redactie van de Snelwandelbode.

Meer dan 35 jaar was Philip Krul lid van de Rotterdamse Wandelsportvereniging. Vele jaren was hij als redacteur verbonden aan de Wandelbode, die hij voor meer dan de helft voor zijn rekening nam. De meeste snelwandelaars hebben daarom een abonnement op het clubblad van de RWV en blijven zo op de hoogte van het nieuws uit binnen- en buitenland.

Toen het enkele jaren geleden bij OLAT niet zo goed ging met het snelwandelen, deed ik een beroep op zijn kennis en schrijfvaardigheid. Philip stemde toe om voor ons clubblad het snelwandelnieuws te verzorgen. Hij heeft dat met volle zorg gedaan tot het niet meer ging vanwege zijn ziekte. Ook op andere onderdelen heeft Philip zijn medewerking verleend. Denk maar aan ons jaarlijkse trainingsweekend en het voorlopen tijdens de Kempische Wandeldagen.

Omdat aan het einde van vorig jaar bleek, dat Philip dit nooit meer zou kunnen doen heb ik hem met Kerstmis een kaart gestuurd en bedankt voor alles wat hij voor ons heeft betekend.

Dat Philip vredig heen mocht gaan zal wel uit dankbaarheid zijn geweest voor alles wat hij deed voor de Nederlandse Wandelsport en de Atletiek.

Philip bedankt!

Voor de Ollandse Lange Afstand Tippelaars, Ad van Asten.

Van de bestuurstafel, door Kees van Vessem

Vierdaagse Nijmegen.

Zoals alle vierdaagsewandelaars van de OLAT al weten, wordt de vierdaagse van Nijmegen dit jaar gehouden op 20 t/m 23 juli.

Ook dit jaar worden er door de OLAT op elke wandeldag weer 2 verzorgingsposten ingericht.

Deze komen net als vorig jaar te staan op de volgende punten:

- Dinsdag

1. Bommel: op kruispunt Breedlersestraat/de Plak/de Vergert, voorbij het dorp (40 + 50 km)
2. Oosterhout: Oosterhoutsestraat 89a, bij kwekerij Derksen (alle afstanden)

- Woensdag

1. Alverna: Heumenseweg, net voor het bord "Alverna" (alle afstanden)
2. Beuningen: Houtduiflaan, parkeerplaats voetbalvereniging/zwembad (alle afstanden)

- Donderdag

1. Malden: Oosterkanaaldijk, ± 500 m na de onderdoorgang v.d.snelweg (alle afstanden)
2. Breedeweg: Grafwegen 22, terrein van de fam. Schoofs (40 + 50 km)

- Vrijdag

1. Overasselt: Kasteelsestraat bij huisnr. 12 (alle afstanden)
2. Mook: Cuijksesteeg, nabij de brug, net voor het bord "Mook" (40 + 50 km)

Grote clubactie.

Ook dit jaar doen we met de OLAT mee aan de Grote Clubactie. In het volgende nummer van OLAT-Nieuws krijgt u weer de gelegenheid deze loten te bestellen. Maak uzelf blij met een kans op een prijs en onze penningmeester met een gedeelte van de verkoopopbrengst.

Vrijwilligersdag 8 oktober

Voor onze vrijwilligers organiseren we weer een vrijwilligersdag. Waar we heen gaan houden we nog even onder de pet, maar misschien wippen we wel de grens over. Welke grens dat dan eventueel mag zijn, ligt onder dezelfde pet verborgen. Hou in ieder geval 8 oktober vrij.

Een beetje van OLAT en een beetje van H...?

In onze voorbereidingen voor de vierdaagse van Nijmegen hebben Parcifal en ondergetekende een basis gelegd voor samenwerking met Honig (moederbedrijf Heinz). Dit wil zeggen dat we zullen afwijken van ons huismerk, maar de kwaliteit blijft gegarandeerd.

Ook willen zij eventueel onze, vanaf dit jaar, witte partytent (in plaats van onze kramen) weer een oranje tintje meegeven in de vorm van de bekende schort. Nu is het aan u als wandelaar om voor ons reclame te maken.

Alleen op de eerste OLAT-post wordt choco verkocht voor dezelfde prijs als de andere consumpties, namelijk 50 eurocent. Op post 2 wordt de soep in kommen verkocht voor slechts 1 euro.

Wij vragen u ook om uw medewerking door de lege bekertjes in de bekerpijp en de lege kommen in de kommenstandaard te deponeren.

Onze posten staan op dezelfde plaats als vorig jaar.

w.g. Willem Schoonhen.

VACATURE VIERDAAGSE VERZORGING:

Wegens een afzegging zijn wij dringend op zoek naar een enthousiaste medewerker(ster) voor een van onze twee verzorgingsposten langs het Vierdaagse parkoers in Nijmegen, die zal worden gewandeld van dinsdag 20 t/m vrijdag 23 juli. Tijdens deze dagen kunt u met het team overnachten in het OLAT-trefpunt De Ganzenheuvel te Nijmegen. Heb u belangstelling om gedurende dit gezellige wandelfeest bezig te zijn met de verzorging van de wandelaars, bel dan s.v.p. zo spoedig mogelijk naar: **Willem Schoonhen. Telefoon 040-2420422**. Hij zal u graag alle nodige informatie geven. Alvast bedankt!!

Ledenadministratie

Jet van den Bersselaar-Dreesen:

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven ☎040-2524404

e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING :

Dhr. Henk de Bont: **nieuw adres:** Lange Sint Janstraat 46-48, 4301 AK Zierikzee
Dhr. Toon van den Broek: **nieuw adres:** Jaap van Leeuwenlaan 11, 6532 CX Nijmegen
Dhr Stefan Spruit en Mvr. Lydia ten Hoeve de Ligt: **nieuw adres:** Himalaya 50, 3524 XE Utrecht
Mvr. Ciel van Wichem: **nieuw adres:** Hendrik de Keyzerplein 9, 5622 EL Eindhoven

AANMELDINGEN :

Dhr. Arie van Gils Boksdoornerv 6, 5038 KD Tilburg, Geb. dat. : 01-05-1939

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI:

15	Hermaan Geenen	Eindhoven	20	Jan van de Ven	Schijndel
15	R. Hendriks	Heeze	21	Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
16	Daan van der Donk	Helmond	21	Sonja Schokker	Sint Oedenrode
16	Marijke Schreurs	Eindhoven	21	Cor Broerse	Leerdam
16	Elly van Gisbergen	Dongen	22	Jo van Hak	Best
17	Jan van Gemert	Geldrop	22	Eduard Vereijken	Geldrop
17	Henk de Bont	Nuenen	22	Nelly Koenders	Erp
18	Hedy van Erp	Sint Oedenrode	23	Rien van Ginkel	De Bilt
18	Henny Bakermans	Geldrop	23	Wim Helder	Delft
19	Lies de Wilde	Fijnaart	23	Jo Oostvogels	Prinsenbeek
20	Joost Koppenol	Hellevoetsluis	23	Toos Glaudemans	Oost-West-Middelbeers
20	Lambert Rooskens	Tegelen	24	Henk van der Linden	Eindhoven

24	Helena Lankreijer	Veldhoven	3	Noor Wijkman	Eindhoven
24	Leny Hendriks	Deurne	4	Peer van Ool	Veldhoven
24	Nico Hink	Veldhoven	4	Frans van Horrik	Someren
24	Herman Lieven	Berlicum	4	Gerrit Legierse	Mierlo
25	Jeannette v.Boerdonk	Keldonk	5	Jan Wasscher	Geldrop
25	Ever Morren	Epe	6	Toiny van Woensel	Oost-West-Middelbeers
25	Bob Bruijning	Nuenen	6	Désiré van Gerwen	Veldhoven
26	Tonny Neerven	Beek en Donk	6	Jacques v.Griethuizen	Hazerswoude Dorp
27	Wim Peters	Veghel	6	Mario Morre	Sint Michielsgestel
27	Miet v. Cranenbroek	Nederweert	6	Henk Boorsma	Maarheeze
27	Marion Konings	Sint Oedenrode	7	Gerard Sellmeijer	Tilburg
28	Wilma Timmermans	Veghel	7	Jan Rodenburg	Sint Oedenrode
28	Madge Verleun	Veldhoven	8	Ad van Vugt	Leende
28	Ben Smeenk	Rotterdam	8	Ton vd Heuvel	Eindhoven
28	Wim Dirks	Rosmalen	9	Grada Schilder	Deurne
29	Diny van der Wiel	Eindhoven	9	Marian Post	Utrecht
29	Hennie v. der Haring	Oisterwijk	10	Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
29	Job van Mil	Sint Oedenrode	10	Ben Jeursen	Leiden
30	Jos van den Bersselaar	Eindhoven	11	Riet Benjaminsen	Eindhoven
juli			11	Ad Koertjes	Zevenaar
1	Tony de Wit	Leende	12	Tiny Nouwens	Nuenen
2	Ria Vredembregt	Zwijndrecht	12	Wim Bakker	Dinteloord
2	Erwin van der Looij	Nuenen	12	Bert Timmermans	Veghel
2	Inger Havinga Drost	Zeist	12	Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
2	Maria Stortelder	Maarheeze	13	Theo vd Ven	Boekel
3	Renate Bissels	Tilburg	13	Leo Luermans	Nijmegen
3	Theo van Hamond	Sint Oedenrode	14	Hans van Boxtel	Vugt
3	Jos Scheepers	Weert	14	Jeanne van de Brand	Sint Oedenrode
3	Huub Raijmakers	Oss	14	Jan van de Heuvel	Eindhoven

Bedankt !!

Bij deze wil ik iedereen bedanken die geholpen heeft om van mijn 80ste verjaardag een mooi feest te maken.

Of het nu was door het sturen van een kaartje, of door persoonlijk de felicitaties over te brengen, het was voor mij een onvergetelijke dag.

Dus allemaal bedankt hiervoor en vermoedelijk tot ziens op een van de volgende wandelingen, bijvoorbeeld tijdens de Kennedymars van Someren.

Groeten van Thieu

INITIATIEFGROEPEN EN COMMISSIES:

Wandelen op dinsdag

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10.00 uur 's morgens een groep wandelaars om met elkaar zo'n 20 km te wandelen in een leuk tempo.

Genietend van de natuur brengen we met elkaar de dag door en zijn meestal rond 15.30 uur weer terug in het café van vertrek.

In de winter hebben we meestal de lunchpauze in een café. In de zomer eten we soms het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of in het bos.

Het café van vertrek gaat vaak speciaal voor ons om ± 09.30 uur open en heeft dan vanzelfsprekend de koffie klaar.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er géén kosten aan de wandeling verbonden.

We hebben een aantal vaste deelnemers die een structurele bijdrage leveren aan het programma. Hierdoor wordt het leuk en afwisselend en kunnen we van de Brabantse of Limburgse natuur in al zijn variaties genieten.

Wij wensen u veel wandelplezier en wie weet tot ziens.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Méér informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413; Jos Scheepers tel. 0495-535848; Kees van Iersel tel. 0411- 621706

Wandelen op dinsdag Zomerprogramma 2005.

Datum	Route	Startpunt	Postcode	Plaats
21-jun	Langs het gat van Roels	Café 't Weekend, Provinciale weg 1	5711 RA	Someren
5-jul	Maashorstroute	Bezoekerscentrum Slabroek Erenakkerstr. 5	5388 SZ	Nistelrode
19-jul	Bikkelsroute	Café Manders, Spoorlaan 9	5751 JM	Deurne
2-aug	Kasteelroute	Café Poeldonk, Poeldonk 17	5275 HP	den Dungen
16-aug	Kampinaroute	Herberg v. Boxtel, Oisterwijkse dreef 2	5076 NA	Haaren
30-aug	Duintocht	Partycentrum 't Maoske, Middelstraat 24	5176 NJ	de Moer
13-sep	de Genneperparken	Paviljoen Genneperparken, Antoon Coolenlaan 2a. (parkeren aan de overkant P-terrein Tongelreep)	5644 RX	Eindhoven
27-sep	5 tochtentocht	SBP Outdoor, Witrijtseweg 15	5571 XJ	Bergeijk
11-okt	de Grote Heide	Café du Commerce, Langstraat 8	5595 AA	Leende
25-okt	Mortelenroute	Café Mie Vingerhoeds, Oude Grintweg 90	5688 MB	Oirschot

OLAT-seniorenwandelgroep Sint-Oedenrode. (Rooise wandelingen)

Elke dinsdag starten wij om 10.00 uur voor een fikse wandeling op een bepaald punt in Sint-Oedenrode

We wandelen ongeveer twee uur. De oorspronkelijke fittest is vervangen door een gewone wandeling.

Plaats:	Olland	Nijnsel	Boskant	St Oedenrode	St Oedenrode
	Past: Smitsstraat 4	Sonseweg	Past. Teurlingsstraat 30	Dommelstraat	Dommelstraat
Locatie:	Den Toel	't Leeuwke	Riethof	Rooie Sok	Rooie Sok
		14-06-05	21-06-05	28-06-05	
	05-07-05	12-07-05	19-07-05	26-07-05	
	02-08-05	09-08-05	16-08-05	23-08-05	30-08-05
	06-09-05	13-09-05	20-09-05	27-09-05	
	04-10-05	11-10-05	18-10-05	25-10-05	
	01-11-05	08-11-05	15-11-05	22-11-05	29-11-05
	06-12-05	13-12-05	20-12-05	27-12-05	

Deelname aan de eerste wandeling is gratis, daarna betalen OLAT-leden €1,00 en niet leden €1,50

Met een strippenkaart van €15,- betaalt men respectievelijk €0,50 of €1,00 per tocht

Vanzelfsprekend wandelt iedereen voor eigen risico mee.

Méer informatie: Marinus van Roosmalen tel. 0413-475467 of Theo Tromp tel. 0495-450325

OLAT-CLUBREIZEN 2005

25 juni GR 5 Vielsalm – Burg Reuland 27 -17 km
27 augustus GR 56 St. Vith – Malmedy 28 -16 km
24/25 sept. GR 57 Luxemburg, Wiltz JHB, zaterdag: 22 km Couvy-Maulusmillen
 zondag : 27 km Kautenbach-Maulusmillen

22 oktober Eifel Rur-Stausee ± 23 - 18 km

Er zijn nog enkele plaatsen vrij voor ons clubweekend in september. Wilt u mee, dan moet u nu inschrijven want Vol is Vol.

Inschrijven: gironummer 706801

inschrijven: leden niet leden

t.n.v. w.s.v. OLAT

Weekend €55,00 €65,00

te Weert

dagtocht €19,00 €23,00

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van:

tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Prijzen zijn onder voorbehoud!

Indien men op de woensdag voor de tocht nog geen bericht heeft gehad, kan men informeren van woensdag- tot vrijdagavond of er nog plaats is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht of (na aftrek van €1,10) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen

Eindhoven NS (Fuutlaan)

Weert NS

tijden:

7.35 uur

8.10 uur

Bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Jul. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495 – 537775. Mobiel 06 130 111 44

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

Extra informatie: Theo Tromp

OLAT WANDELCLINIC Zaterdag 18 juni 2005

Op zaterdag 18 juni zullen we enkele demonstraties verzorgen tijdens een wandelclinic in de Vresselse Bossen. Op deze dag kan men demolesen bijwonen van Sportief wandelen, Nordic Walking, GPS-wandelen, Snelwandelen. Verder kan men een wandelroute wandelen en zullen er wandelgidsen aanwezig zijn en enkele workshops worden gegeven over diverse wandelmogelijkheden.

Het programma zal duren van 10.00 uur tot 16.00 uur. En de demolesen zullen steeds aanvangen om het anderhalf uur. Dus: 10.15 – 11.45 uur, 12.45 - 14.15 uur, 14.30 – 16.00 uur.

Doorlopend zullen er PowerPoint presentaties vertoond worden over diverse wandelonderwerpen. Voor deelname aan een demoles zal €1,00 gevraagd worden om de kosten te dekken. Het adres is: Café De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, 5491 PA SINT-OEDENRODE

WANDELCAFÉ

Afgelopen maand werd het laatste wandelcafé gehouden. De belangstelling voor deze avonden was te laag om ze verder voort te zetten. Wat de reden is van de teruggang weten we niet: de plaats, de dag of het onderwerp? Maar gezien de voorbereidingstijd en de kosten is voortzetting niet zinvol.

VIERDAAGSE

Dit jaar zal er niemand aanwezig zijn op het 4-Daagse plein om de deelnemerskaart in ontvangst te nemen. Ook in Apeldoorn zal dat niet gebeuren. In dit maandblad vindt u een strook waarmee u kunt opgeven voor de hoeveelste maal u deelneemt. Deze strook kunt u afgeven op de OLAT-verzorgingsposten in Nijmegen of in de Ganzenheuvel en in Apeldoorn op de posten van OLAT, die bemand (bevrouwd worden door Conny Nakken. Alle OLAT-leden kunnen daar gratis een beker koffie, thee, soep of bouillon krijgen. Van OLAT-sympathisanten wordt een vrijwillige bijdrage gevraagd, OLAT-leden mogen die natuurlijk ook geven. Op deze wijze kunnen we de kosten voor deze verzorging neutraal houden. Voor limonade en snacks verwijzen we naar de officiële verzorgingskraam van de Vierdaagse Apeldoorn.

LANGE AFSTAND PRESTATIE en SNELWANDELEN

Stand clubkampioenschap 2004-2005 per 25 mei 2005.

1	Ernst Westerhoff	10380	26	Marco Timmermans	1560	51	Marcelino Sobczak	530
2	Boetje Huliselan	8975	27	4 Anja van Kempen	1400	7	Carry Ombelet	530
3	Hans de Vries	6025	28	Kees Mol	1220	53	Ad Martens	505
4	Hugo Prinsen	5705	29	Wim Bakker	1110	54	Jack Hendriks	495
5	1 Hanny Klumpkens	4480	30	Henny van Megen	1100	55	Peter Koolen	430
6	Klaas Bakker	4035	31	Ben Duin	1085	8	Mariette v Ampting	430
7	Henk Vink	3585		Ad Verbakel	1040		Kees Punselie	430
8	Frances Rouppe vd Voort	3425	33	Servee Derks	1030		Jan Vogelsangs	430
9	Ron Timmermans	3340	34	Paul Canters	980	8	Coos Verburg	430
10	Kees Lambregts	3285	35	Dietmar Adam	965	60	Theo Gijzen	360
11	Pe Everaerts	3050	36	Wiebe Boverhoff	895		Wim vd Wittenboer	360
12	Huub Raijmakers	3025	37	Jan Warrink	890	10	Caronline Dinnissen	360
	2 Connie Raijmakers	3025	38	Joop Krul	860	10	Anita Camp	360
14	Piet de Ruijter	2550	39	5 Riet Emans	800		Louis Vernie	360
15	Mart Douven	2405	40	Theo Klanke	790		Gerrit Legierse	360
16	Ad Mollen	2070	41	Michel v Krimpen	760		Rini Welten	360
17	Co Tops	2350	42	6 Henny van de Haring	720		Wim Peters	360
18	Wim van Gemert	2190		Rob Keetlaer	720	10	Jeannette v Boerdonk	360
	Rolf Craanen	2190	44	Frits Mennen	680		Hans Bontekoe	360
20	Sjef Koolen	1980		Cor v/d Heijden	680		Jan v Boerdonk	360
21	Evert v Ampting	1935	46	Wim Brooymans	610		Ronald Menting	360
22	Erik Dikken	1845		Dirk Belder	610		Bart vd Wijk	360
23	Wesley vd Gouw	1755		Ad van Asten	610		Wim Coolen	360
24	Paul Koks	1725		Claude Herman	610	10	Lineke vd Gaag	360
25	3 Mariet Douven	1580	50	Piet Bernaerts	545		Peter vd Ven	360

10	Corry Nettekoven	360	81	Antoon Asveld	250	16	Doortje vd Akker	250
	Frans Smits	360		16 Monique Barten	250	16	Jet vd Bersselaer-Dreesen	250
	Hans van Ginkel	360		16 Margriet Fischer	250		Hein Dirkx	250
10	Ria Vredembregt	360		Ton van Dijk	250		Tony van Duijn	250
80	16 Betsy Geerts	330		Tjeu vd Kerkhof	250		Jelle van der Zee	250

Competitieprogramma 2004-2005 OLAT-clubkampioenschap

10-jun	Steenwijk	L.A.	80 km	360	
11-jun	Gulpen Nacht	L.A.	70 km	250	
17-jun	Rijsbergen	L.A.	80 km	360	
18-jun	A'dam-Leeuw.	L.A.	150 KM	600	
25-jun	Barendrecht	L.A.	60 km dagmars	250	
25-jun	Nijmegen	L.A.	70 km nachtmars	250	
26-jun	Afferden	L.A.	60 km dagmars	250	
2-jul	Someren	L.A.	80 km	360	+ km bonus binnen 13.00 uur
4-aug	Geldrop OLAT	L.A.	110-80 km	460-360	+ de afstand
20-aug	Melderslo	L.A.	80 km	360	
20-aug	Breda	L.A.	80 km	360	
26-aug	Ooltgensplaat	L.A.	110 km	460	
27-aug	Leerdam	L.A.	60 km	250	
28-aug	Helenaveen	L.A.	60 km	250	

Deelname aan tocht svp binnen 2 dagen melden bij: Ad van Asten 0499-473767 of per e-mail: a.asten1@chello.nl

Agenda snelwandelen

Datum	Plaats	Informatie
11 juni	Vught	NK masters. 5000 m mannen, 3000 m vrouwen
12 juni	Papendrecht	Onder voorbehoud. 2 ^e wedstrijd drieluik
25 juni	Zundert	3000 m baanwedstrijd. Aanvang programma 12.00 uur
24/26	Helmond	NK A/B junioren 5000 meter jongens
26	Delft	3 ^e wedstrijd drieluik. Start 13.00 uur sportpark Brasserskade. Delft-Noord
2/3 juli	Best	Baanwedstrijden 3000 en 5000 meter
30 juli	King's Lynn	GBR. Centurionwedstrijd 100 EM

Sectie Lange Afstand

onderstaande personen werden voor hun prestaties beloond met de:

Super Long Distance Walker: 059 Adrien Top, Overijse (B)

25x Long Distance Walker : 020 Con Bollmann, Venlo, RWV

Afzien in het zuiden des lands

Door: Klaas Bakker

Nacht van Loon op Zand.

Veertien dagen voor de Nacht van Loon op Zand zag ik het helemaal niet zitten en dacht er zelfs aan om me af te melden. Maar na de LAT-tocht in Castricum begon ik er al anders over te denken. Nadat ik de afspraak had gemaakt met Ria Zijlmans dat zij mij tijdens de laatste uren van de Nacht zou vergezellen, kreeg ik er weer zin in.

Op zaterdagavond om 21.00 uur begonnen wij met ruim 100 deelnemers in de avondschemering aan onze prestatiewandeling. Zaterdag overdag had het behoorlijk geregend, en dat was nog te zien aan de plassen op het parkoers. Toen de tocht begon was het gelukkig droog, maar er stond soms een behoorlijk koud windje op enkele open stukken van het grote rondparkoers.

Eerst lopen we de gebruikelijke twee kleine omlopen van 1900 meter, deze worden gevolgd door de grote ronde van 4750 meter. Op zondagmorgen om 10.30 uur

gaan alle deelnemers dan weer over op de kleine ronde totdat om 12.00 uur de finish volgt. Wij hebben er dan 15 uur op zitten.

Voor de derde keer ging ook de estafette van start voor teams die bestaan uit 2 tot zelfs 15 personen. Om zich te plaatsen in de eindklassering moeten ze minstens 75 km afleggen.

Het duurde even voordat ik mijn cadans gevonden had. Ik wandelde op nieuwe schoenen en in de eerste uren gaat dat goed. Ik wandel samen met Remke Rutgers van de LAT. Vroeg in de morgen rond 04.00 uur moet ik naar binnen voor een sanitaire stop. Ik maak van de gelegenheid gebruik om mijn nieuwe schoenen te verwisselen met andere schoenen die goed zijn ingelopen. M'n nieuwe begonnen toch een beetje te knellen. Nu gaat het wandelen ook makkelijker.

Omstreeks 06.15 uur op zondagmorgen komt Ria de baan op. Er wordt meteen een tempoverhoging ingezet, die we vast kunnen houden tot 12.00 uur. Om 12.15 wordt het parkoers weer terug gegeven aan het verkeer en dan beginnen de zwaarste uurtjes van het weekend. Pas als je gestopt bent voel je hoe moe en uitgeput te bent. Je hoeft geen blaren te hebben, maar je voeten doen overal pijn en zijn overgevoelig. Je beenspieren zijn gesloopt. Je strompelt naar de overvolle en benauwde kleedkamer. Daar probeer je nog een plekje te vinden en gaan eerst de schoenen en sokken uit. Dan gaan met diverse onderbrekingen, om weer op verhaal te komen, de rest van de bezwete kleren uit en volgt de verfrissende douche. Als je dan terug komt in de kleedkamer gaat het al iets beter en trek je droge kleren aan en de ruim zittende schoenen doen wonderen.

Mergellandroute Bocholtz

Veertien dagen later zijn we klaar voor de Mergellandroute van 135 km. Daar mogen we van zaterdagmorgen 11.00 uur tot zondagmiddag 13.30 uur over doen. Het wordt een prachtig weekend met veel zon en warmte. Zondag loopt de temperatuur zelfs op tot boven de 30°. Het deelnemersveld valt echter tegen. Er komen 59 wandelaars aan de start, waaronder 8 van OLAT. Het voordeel van de lage opkomst is dat er op de rustplaatsen veel ruimte is. Volgend jaar is het een jubileumjaar en dan zal het deelnemersveld ongetwijfeld veel groter zijn. De verzorging bij deze tocht is altijd goed.

OLAT-Weekend Weert

Tijdens het OLAT-weekend in Weert zijn de weersomstandigheden echter heel anders. Konden we in het zuiden van Limburg de hele tocht in korte broek lopen, hier in het noorden van dezelfde provincie was het raadzaam om je vooral iets warmer aan te kleden. De deelnemers aan de 24 uur kregen al snel na de start een flinke onweersbui met hagel te verwerken en dat herhaalde zich nog een paar keer.

Ik wandelde de 50 EM, dus hoefde pas zaterdagavond

om 20.00 uur te beginnen. We begonnen met 17 wandelaars aan de ruim 80 km. Af en toe dreigde er wat

Dan komen we samen in de grote sporthal van Ontmoetingscentrum De Wetering, van waaruit de activiteiten worden geleid. Hier worden nu de prijzen uitgereikt. Bij de heren is de winnaar Pedro Huntjens met een afgelegde afstand van 132,05 km. Kees Lambregts is de beste van OLAT met 124,450 km. Bij de dames is Connie Raijmakers van OLAT de eerste met 113.050 km.

Daarna krijgen de 'mindere goden' hun beker en oorkonde. Ondertussen doen wij ons tegoed aan een soepje, met daarna een koude schotel en een ijstoeetje na.

De organiserende vereniging Hart van Brabant uit Tilburg had het weer goed voor mekaar!

Op zaterdagmiddag krijgen we al een voorproefje van de warmte voor zondag. Met dit uitzonderlijk mooie lenteweer is het ook erg druk op de wegen in dit prachtige heuvelland van Zuid-Limburg. Meestal is er wel een toertocht voor fietsers en ook motoren en auto's weten de mooiste wegen te vinden. Wij als langzaam verkeer eisen daarnaast ook ons deel van de weg op.

Wij zijn dit jaar de hoge temperaturen echter nog niet gewend en dat maakt het extra zwaar. Maar alle OLAT-ers brengen het er goed vanaf.

nattigheid naar beneden te komen, maar daar bleef het ook bij. Later in de nacht zien we zelfs een prachtige heldere sterrenhemel boven ons.

De wandelaars hebben niet zo veel hinder van de koude nacht, maar voor de verzorgingsploegen is het geen pretje om gedurende de nacht op je post te blijven. Wij zagen ze dan ook steeds in dikkere jassen, sjaals en mutsen gehuld rond hun 'koek en sopie' tentjes scharrelen. De tijdwaarnemers en rondetellers in hun open onderkomen zagen er ook steeds verkleumder uit als we langs komen.

Ik kan mijn goede tempo niet vinden en als ik na enkele ronden, die ruim 6 km lang zijn, door Remke Rutgers wordt ingehaald, ga ik met haar mee. Tijdens de Nacht van Loon hielp het ook zo de nacht samen door te komen en om wakker te blijven. Dan komt er echter de klad in, bij mij wel te verstaan. Met nog vier ronden te gaan moet ik afhaken en val ver terug. Maar uiteindelijk kom ik toch over de streep, wel bijna een uur later dan Remke. De 80 km heb ik toch nog binnen de 12 uur volbracht.

Rond 08.00 uur op zondagmorgen finishen ook de eerste wandelaars op de 100 E.M. Ik blijf nog wat rondhangen, drink warme chocolademelk, maak de vetes van m'n schoenen los en ga niet veel later naar huis. Op dat moment zullen de wandelaars die de 24 uur willen volbrengen nog even onderweg zijn.

Een pittige wandeltocht.

Door: Riet Emans

Op 30 april gingen we om 11.00 uur in Bocholtz met 59 personen van start voor de 135 km lange Mergelland-route. Op zondag 1 mei moesten we voor 12.30 uur terug zijn in Simpelveld. Van daaruit zouden we gezamenlijk, beladen met bloemen, achter de muziek aan naar de finish in Bocholtz wandelen. Pièrre, dochter en kleindochter wandelden dat stukje met ons op

Het tempo van de wandelaars lag tussen de 6,9 en 7,4 km per uur, met enkele uitschieters naar boven als de marsleiders dachten te laat bij de verzorgingspost aan te komen. De verzorging onderweg was geweldig en de sfeer onder de wandelaars als één grote familie. Er vielen slechts 2 personen uit. Op zaterdag lag de temperatuur tussen de 20 en 25°C en op zondag tussen de 25 en 32°C. De eerste 115 km liepen we gezamenlijk met 2 marsleiders voorop en 1 achter de groep. De laatste 20 km was het tempo vrij en moest je het zelf uitzoeken.

Vooraf vanwege de hitte werd het een zware tocht, maar je hielp elkaar door de dipjes heen en trotseerde de hitte. De EHBO zorgde voor zonnecrème en onderweg werd gezorgd voor voldoende drankjes. Ik denk dat de hoeveelheid thee, appelsap, sparood, sportdrink en cola, die ik heb gedronken niet in een emmer paste. Om verder op kracht te blijven aten we veel soep, brood(jes), fruit, eieren, yoghurt, krentenbollen, tomaten en komkommer.

Het Rode Kruis prikte de blaren, masseerde en gaf advies bij alle ongemakken. Zelf heb ik alleen maar een crème nodig gehad, omdat het onder de oksel door ging schuren en wat zonnecrème. Mijn schoenen heb ik niet uit gehad en de blaren na afloop niet geteld, maar ik kan je verzekeren dat het er veel waren. Verder heb ik nergens last van gehad en volop genoten van de heuvels en dalen, want de natuur was hier op z'n mooist. Dit was echt genieten! Een zware, maar mooie tocht. Geweldig en de kick op het einde, in een woord: gaaf! Blij ben je omdat je gemotiveerd en gezond bent om dit te kunnen doen.

Als training voor deze tocht ben ik de hele winter door blijven wandelen. Veel tochten daarvan samen met Tjeu

van den Kerkhof. In maart liepen we tochten van 40, 50 en 60 km. In april liepen we 40 en 44 km, dus dat zat wel goed. Ook ging ik op donderdagavond nog sportief wandelen bij Theo Beelen. We deden allerlei oefeningen en leerden daar om met grote stappen te wandelen. Tijdens de Mergellandroute merkte ik hoe belangrijk dit is geweest, vooral bij het hoge tempo dat we liepen. In de week voor de start heb ik goed gegeten en voldoende geslapen.

De eerste 90 km heb ik daardoor ook steeds voorin mee kunnen wandelen, daarna zakte mijn tempo iets af tot de middengroep. Ik kon steeds rustig blijven wandelen, zonder dat ik me gejaagd voelde. Om 12.15 uur kwam ik binnen op het verzamelpunt.

Bij thuiskomst ben ik nog naar het feest van Tjeu van den Kerkhof gegaan, vanwege zijn 80ste verjaardag. Ik had een glimlach van oor tot oor op mijn gezicht toen ik de feestzaal binnenkwam. De gasten konden zo meteen zien: die heeft het gehaald. Tjeu was keitrots dat hij zo'n gast op zijn feest had. Ik vond het daar heel leuk, maar om 19.00 uur gingen we toch naar huis en ik naar bed. De dag erna begon voor mij weer om 07.00 uur; het werk moet immers gewoon doorgaan. Die maandag heb ik 3 blaren geprikt en de dag erna nog eens 3 stuks.

We gaan nu sparen voor de Kennedymars van Someren, met Tjeu erbij moet dat een peulenschil zijn, of niet!!

INT. WANDELWEEKEND WEERT 7 OP 8 MEI 2005

DOOR: HANS DE VRIES

Ieder jaar organiseren RWV en OLAT om beurten het internationale wandelevenement. Dit jaar was het de beurt aan OLAT.

Op het wandelevenement kan worden gekozen voor deelname aan de 50 kilometer, 50 Engelse Mijlen (80,5 km), 100 kilometer, 100 Engelse Mijlen (160,9 km) en de 24 uur. De start van de 100 EM en 24 uur is gelijktijdig.

Na een minuut stilte voor Philip Krul die de dag ervoor was overleden, loste wethouder Peeters van Weert het startschot voor de 100 EM / 24 uur, waarna 52 deelnemers, waaronder 7 Britten, 6 Belgen en 5 Duitsers, aan hun lange wandeling begonnen. Sommigen stoven weg, anderen deden het wat rustiger aan.

Het startschot had nog niet geklonken of donkere wolken pakten zich samen boven Weert. Een half uur later barstte er een zware onweersbui los met hagel en donderslagen. Voor de lopers was dat zeker geen fijn begin. Iedereen was doorweekt. Gelukkig duurde de bui niet zo heel erg lang en de rest van de tijd bleef het (bijna) droog. 's-Nachts was het weer rustig en fris.

In het begin van de race namen Marcel Dekker, Huib van Broekhoven en Sandra Brown de leiding. Na enkele tientallen kilometers konden Marcel en Huib, Sandra niet meer volgen en had Sandra de koppositie in haar eentje.

Na 110 kilometer nam Sandra iets gas terug. Ze had nog een zware 100 EM (heuvelachtig en cross country) van vorige week in de benen.

Pedro Huntjens, die het geheel op enige afstand had gevolgd en zijn race goed had ingedeeld, kon toen dichterbij komen. Na 144 kilometer haalde hij Sandra in en stond daarna de leiding niet meer af. Sandra werd op de 100 EM tweede en winnares bij de dames. Richard Brown werd derde. In totaal hebben 31 deelnemers de 100 EM binnen 24 uur volbracht, waarvan veertien dit voor de eerste keer lukte in Nederland. Deze veertien werden onderscheiden met een Continental-Centurion-speld met ingegraveerd volgnummer. Van OLAT waren Pé Everearts en Wiebe Boverhoff de twee nieuwe Continental Centurions.

Nadat Pedro de 100 EM had voltooid wandelde hij nog door om een goede klassering op de 24 uur te behalen. Dit lukte. Pedro bleef Marcel Dekker (tweede) en Piet van der Kroft (derde) kilometers voor.

De OLAT-ers presteerden ook goed. Pé Everearts begon, wetende dat 100 EM een heel eind is, erg rustig (bijna achteraan) en naarmate de race vorderde schoof hij in het deelnemersveld naar voren en beëindigde de 100 EM samen met Boetje Huliselan op de negende plaats. Pé heeft de 100 EM het meest gelijkmatig van iedereen afgelegd. Verder hebben van OLAT Hugo Prinsen, Connie en Huub Raaijmakers, Ernst Westerhoff, Wiebe Boverhoff en Dietmar Adam de 100 EM binnen 24 uur volbracht. Helaas moest Peter Koolen vanwege een blessure halverwege stoppen.

Tenslotte wil ik bij deze - namens vele wandelaars heb ik uit diverse reacties begrepen - alle medewerkers bedanken die dit evenement mogelijk hebben gemaakt (de parcoursbouwers, de EHBO'ers en masseurs, de verzorgers van de wandelaars en de verzorgers van de medewerkers, de wedstrijdleiding, de scheidsrechters, de starter, de medewerkers van het inschrijfbureau, de tijdwaarnemers en rondetellers).

Daarnaast ook dank aan de medewerkers van Denneoord waar we 30 uur achter elkaar te gast mochten zijn en last but not least dank aan de Gemeente Weert die het ons toestaat dit evenement te organiseren.

Hanny Klumpkens draaide samen met Marry Heuvelman-Goudriaan ook (bijna) onafgebroken haar rondjes. Van de dames die na 23 uur nog op het parcours aan het wandelen waren had Hanny de grootste afstand (circa 140 km) afgelegd. Hiermee werd zij de winnares van de 24 uur. Piet de Ruyter en Michel van Krimpen hebben in 24 uur ruim 120 kilometer afgelegd. Proficiat allemaal.

Op de 100 kilometer stonden dit jaar zes goede deelnemers aan de start, die normaliter allen in staat zijn om in een behoorlijk hoog en vrij regelmatig tempo 100 kilometer te wandelen.

Helaas moesten toch twee van hen in een vrij vroeg stadium de strijd staken. De overige vier hebben hun eigen race gelopen zonder elkaar te zien. Alleen na 60 kilometer heeft Ad Leermakers (eerste) Sue Clements (eerste dame) op een ronde gezet. Frans Leijtens werd tweede en Henk van Buggenum, net achter Frans, derde.

De 50 EM (80,5 kilometer) trok dit jaar 17 deelnemers. Paul Altena was van hen de snelste in ruim 10 en eenhalf uur. Frans van den Bergh werd tweede en Mario Immink - die twintig minuten te laat was gestart - derde. Remke Rutgers, die op deze afstand het meest gelijkmatige tempo liep, eindigde nog net binnen 11 uur op de vierde plaats en was daarmee de snelste dame. Twaalf deelnemers hebben deze afstand binnen 12 uur afgelegd, waarvan negen dit voor het eerst deden op een internationaal wandelevenement in Nederland. Deze negen deelnemers, waaronder vijf OLAT-leden ontvingen de Kennedy-vrienden-speld met ingegraveerd volgnummer. Zie uitslagen. Mart Douven (OLAT) was hiervoor, dankzij een laatste snelle ronde, nog net op tijd. Mart had nog slechts anderhalve minuut speling.

Voor vier deelnemers was de limiet van 12 uur - dit jaar - niet van belang. Zij volbrachten de afstand tussen de 13 en 15 uur.

De 50 kilometer trok slechts zeven deelnemers, maar van een onderlinge strijd was geen sprake. Vier deelnemers streden tegen zichzelf om dit in zo'n goed mogelijke tijd te lopen. Alois Bschor uit Duitsland snelwandelde ongeveer 10 kilometer per uur en won de afstand in goed 5 uur. Henny van Megen van OLAT liep ook een zeer regelmatige race en werd tweede in goed 6 uur. John Payn uit Engeland eindigde op de derde plaats en Hansje Zoon-Doomheim kwam nog ruim binnen 7 uur als vierde over de streep.

Voor de overige drie deelnemers was de tijd niet belangrijk. Hen ging het om het gezellig wandelen en het volbrengen van de afstand.

Boetje Huliselan: een snelle leerling

Een laatbloeier, zo mag men Boetje Huliselan wel noemen. En een natuurtalent. “Alles wat ik voor het eerst doe, lukt gewoon”, zegt hij. “Bij mijn eerste Kennedymars, in 2000 in Tilburg, liepen de snelwandelaars me nog zó voorbij. Mijn allereerste lange-afstandstocht was in België, de zogeheten Dodentocht in Bornum. Dat was vlak na de Vierdaagse en iedereen verklaarde mij voor gek, maar ja, ik had het nou eenmaal in mijn kop gezet. In Engeland werd ik vrij snel daarna ook Centurion. En in 2003 Continental Centurion in Weert.”

Onlangs eindigde Boetje als negende in de 24 uur van Weert. Zo liep hij in nog geen vijf jaar tijd al heel wat bekercups en oorkonden bij elkaar. Op de lange afstanden lijkt zoetjesaan de nationale top binnen bereik. Maar ook de 10 km liep hij al eens binnen het uur. In het OLAT-clubkampioenschap heeft hij zich voorlopig genesteld op de tweede plaats, achter Ernst Westerhoff.

Opmerkelijk is ook de beker die Boetje vorig jaar wegsleepte op het NK snelwandelen in Vught. “Omdat ik daar woon, dacht ik: waarom zou ik niet 'ns meedoen? Op de 5 km won ik in mijn leeftijdscategorie meteen brons!”

Vol ambitie

Toch noemt Boetje (onlangs 50 geworden) zichzelf een beginneling. “Vóór 2000 had ik nog nooit gewandeld, zelfs niet recreatief. Ik deed aan darten. Wel op hoog niveau hoor, want als ik iets doe wil ik het goed doen. Anders hoeft het niet.”

Binnen OLAT vond de aankomende atleet twee leermeesters: Sjef Koolen voor het prestatiewandelen en Klaas Bakker voor het snelwandelen. Maar bij OLAT zijn de trainingsmogelijkheden beperkt, en Boetje zit nou eenmaal vol ambitie.

“Ik wil weten waar mijn grenzen liggen. Na Vught kreeg ik het aanbod om te trainen bij Unitas in Sittard, samen met iemand van SV De Lat met wie ik kon meedelen. Mijn techniek is flink verbeterd daar. Ik kan nu sneller lopen met minder inspanning. In Weert liep ik de 100 Engelse Mijl in 21 uur en 49 minuten. Ik heb daar mijn persoonlijke record met vijf kwartier verbeterd. Ondanks het slechte weer - dat had ik nooit verwacht. Dat komt echt door de training. Alleen de laatste uren gingen moeizaam.”

Wat hij in Sittard ook heeft geleerd, is lopen met een hartslagmeter. “Eerst lachte ik erom, maar nu zie ik er toch het nut van in. Normaal ligt je hartslag tussen de 60 en de 80. In de sport geldt: 220 minus je leeftijd. Maar dat hou je geen etmaal vol. Je moet de race dus langzaam opbouwen en zo'n hartslagmeter helpt daarbij.”

Verder loopt hij zonder horloge en zonder schema. “Ik kijk wel hoe het gaat. In Loon heb ik zelfs de rondjes niet geteld. Wel wil ik nog wat kilo's afvallen. Niet met een dieet, gewoon door gezond eten. Geen friet, behalve na de wedstrijd. En bier met mate. Het moet wel leuk blijven!”

Eén familie

Het snelwandelen is voor Boetje intussen zo belangrijk geworden, dat hij keuzes heeft moeten maken. “Vorig jaar liep ik zo vaak mogelijk. Ik deed aan bijna alle Kennedymarsen mee, ook recreatief. Dit jaar doe ik op de lange afstanden alleen nog wedstrijden. Daartussendoor zit dan meer tijd om te herstellen.”

De recreatieve wandelaar zal Boetjes bekende lachende gezicht voortaan dus moeten missen. Naast zijn Molukse afkomst (de wandelsport is toch een overwegend 'blank' gebeuren) is die lach minstens zo opvallend als zijn sportieve prestaties. Al loopt hij nog zo hard, altijd kijkt hij vriendelijk de wereld in. “Ik hoor toeschouwers wel eens zeggen: ‘die lacht over een paar uur niet meer’. En dan na vijftien uur: ‘hij lacht nog steeds!’ Of iemand zegt: ‘dan ken je Boetje niet’. Dat vind ik leuk.”

Zo is hij ook blij met de harmonie die tussen de diverse verenigingen is gegroeid. “Vroeger was dat anders. Toen praatte je niet eens met leden van een andere club. Nu is het één familie. Zo hoort het, en ik ben daar bewust gangmaker in.”

In clubverband houdt Boetje eveneens graag het familiegevoel in ere. Na een periode waarin het wat minder ging, wint het snelwandelen binnen OLAT weer aan populariteit. Boetje: “Ik haal ze gewoon over! Nu gaan we als groep naar wedstrijden. Gezellig.”

Daarnaast bewaart hij goede herinneringen aan het gezamenlijk inlopen van het Airbornepad Market Garden, in september 2004. “Mijn mooiste tocht, goed georganiseerd en een prachtige route. Zelf ben ik na de oorlog opgegroeid in het kamp Lunetten; daar ben ik ook geboren. Dus het thema leeft bij mij wel. Ik vond het heel aangrijpend.”

FOTO:

Boetje in actie tijdens de 24 uur van Weert, waar de deelnemers werden geteisterd door slagregens en een gure wind.

Met Constant op stap

Door: Constant Dedel

Euraudax Paleis Soestdijktocht

Op woensdag 27 april organiseerde Wim Veerman onder de vlag van Euraudax Nederland zijn 2^e Euraudax Paleis Soestdijktocht. Deze wandeltocht van 25 km vertrok precies om 10.00 uur vanuit de Emmakerk te Soestdijk.

Al gauw zagen we de achterzijde van Paleis Soestdijk. We volgden de Jachthuislaan (parallel met de Biltseweg), waar vroeger het voetbalveld van KPS lag. Na enige tijd gingen we de bossen in en wandelden over brede zandwegen en kwamen langs 't Pluismeer. Verder gingen we door de bossen van de Lage Vuursche, waar ergens bij de ingang van een landgoed, de verzorging was.

We zetten de tocht voort door de Maartensdijkse Bossen naar Maartensdijk, waar we de Mauritshoeve passeerden. Nadat we een fietspad hadden gevolgd, ging het weer de bossen in tot aan de Koudelaan op de Lage Vuursche. Een grotere rustpauze werd even daarna gehouden in het pannenkoekenrestaurant Bosrand.

Na de pauze liepen we weer over fietspaden en kwamen zodoende weer in de Maartensdijkse Bossen terecht. Op een kleine parkeerplaats werden we verzorgd.

Nu kwamen we in een heidegebied met zandverstuivingen, dat De Stulp wordt genoemd. Daarna wandelden we door bossen en kwamen via hekken op het grondgebied van Paleis Soestdijk. Via de kruising Oranjeboom wandelden we naar het Baarnsche Bosch. Bij de Naald, een herinnering aan de slag bij Waterloo, volgden we een laan die naar het Palies loopt. Aan het einde van die laan, bij het paleis, staat een standbeeld van Christoffel Pullmann, een Oostenrijkse huurling die in de Bataafse tijd een aanval van de republikeinen met zijn leven bekocht. Hij beschermde daarmee de Oranjes en waarschuwde hen voor het naderende gevaar.

Wij staken de drukke weg bij Paleis Soestdijk over en gingen over rustige paden naar de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. We hadden goed weer. Omdat er op veel paden grote plassen stonden hadden ze deze tocht: ook wel de plassentocht mogen noemen. Er gingen 61 wandelaars van start.

De 2 daagse van Blankenberge.

Door: Corry Nettekoven

Op vrijdag 29 april j.l. zijn we naar Blankenberge gereisd, om daar de 2 daagse voettocht te gaan wandelen. Het wordt onze eerste keer in Blankenberge. Dus we zijn benieuwd hoe het er daar aan toe gaat.

We hebben een leuk hotel geboekt tot zondag, gezellig aan de boulevard. Op de eerste dag zien we vanuit ons hotel veel wandelaars voorbij trekken, een mooi uitzicht.

Vandaag 30 april (Koninginnedag) gaan we 24 km wandelen, we vertrekken om een uur of negen vanaf de Markt, richting Lissewege. Het weer is goed en niet te warm.

De omgeving is mooi en lekker rustig. De verzorging onderweg is goed.

Het wandelen vergaat ons prima. Het parkoers gaat veelal over verharde wegen; één minpuntje als je het zo mag noemen: op weg naar een rustpunt moeten we over een drassig modderpad, en ja, daar is het even goed op je passen letten.

We nemen er een rustpauze, eten een boterham en drinken ijsthee, het smaakt ons goed.

Vanaf hier gaat het dan weer terug naar Blankenberge, over kronkelige verharde wegen, met mooie uitzichten.

Op ongeveer 2,5 km voor de aankomst, kom je bij een grote witte tent, die we al van verre zien staan, daar krijg je een Grimbergen, en we moeten constateren dat die heerlijk smaakt.

Het schijnt dat er morgen weer een Grimbergen te krijgen is.

Bij de finish aangekomen gaan we ons eerst even afmelden.

Daarna gaan we op zoek naar een friture, om er lekker een patatje te eten.

Zondag 1 mei, de tweede dag, is de tocht iets langer dan 24 km.

De weersverwachting is dat het vrij warm zal worden - en dat wordt het zeker. Bij het begin van de tocht lopen we eerst over de boulevard en daarna over het strand. Er staat een lekker windje en de zon schijnt al volop.

Ik zet vandaag dus mijn petje op, en ben van plan om veel te gaan drinken, mijn echtgenoot - een militair - begint al flink te zweten. Ja, wat wil je met een zak van 10 kilo op je rug!

Bij de tweede rustpost nemen we een bakje koffie.

Hierna gaan we richting Zuienkerke. De pas zit er goed in ondanks het feit dat het al vrij warm is. De wandelroute voert ons door polders en we zien mooie horizonten; kortom het is er prachtig en rustig.

Vandaag was het weer een mooie wandeling, alleen het laatste stukje over de boulevard was iets minder, vanwege de drukte kwam je daar niet vooruit.

Bij de finish aangekomen, melden we ons af en konden daarna onze IML-stempel in ontvangst nemen.

De 2 Daagse van Blankenberge staat volgend jaar zeker weer in onze agenda.

Wandelen en wat ik zoal tegenkom. (16)

Een beschouwing door: Christiaan Koehler

Wat doe je in de Harz wanneer het 's morgens na een stevig ontbijt regent?

Niks van aantrekken, cape en rugzak om en wegwezen! De Sösestausee¹ rondlopen! Zo'n 20 km op en af en misschien ook nog wel eens in de fout! Maar dat weegt allemaal niet op tegen de grandioze ervaringen en herinneringen, die deze interessante wandeltocht oplevert. Bovendien laat de regen het al snel afweten en bezorgt het zonnetje ons onvergetelijke vergezichten.

aanpast. Een bijzondere belevenis!

De ontwerpers van dit interessante pad zijn zo vriendelijk geweest om ook aan schuilhutten te denken. Het zijn ruime wigwamachtige verblijven, opgetrokken uit houten palen en van banken voorzien. Zij vormen bij warm weer tevens een heerlijk koel verblijf om lekker beschut de boterham op te peuzelen. De vissers zijn bedacht met sanitair in een speciaal gebouwtje met een ruimte, waarin zij hun visserslatijn kunnen verkondigen.

Op de kop van dit ruim 3 km lange kunstmatige meer rijst de imposante Sösedam (Talsperre) uit het water op. Nergens beter dan vanaf deze 58 meter hoge afsluiting, en bij voorkeur met de middagzon in de rug, ontvouwt zich een schitterend panorama over de rijk gekleurde oevers. Daar besef je pas goed de enorme omvang van dit waterbekken. En als je dan ook nog eens de info over de afmetingen, de wisselende hoeveelheden water bij overvloedige regen en dooi op je laat inwerken, gaat het je echt duizelen. De 500 meter lange dam met een voetbreedte van 250 meter moet maar liefst 25.000.000 m3 drinkwater in bedwang houden. Halverwege het oversteken bekruipt je het gevoel alsof je voeten niet meer vooruit willen. De overweldigende ruimte overvalt je. Je ervaart de dwang om rond te staren en regelmatig eens over de reling in het water te turen.

Geen wonder, dat de toeristen op de parkeerplaats aan het einde van de dam samendrommen en vrijwel sprakeloos dit schouwspel op zich laten inwerken.

Tijdens de terugtocht, langs de noordelijke oever, krijgen we onderricht over alles wat er in het bos groeit, vliegt, kruipt, graaft en rondloopt: Waldlehrpfad heet de route.

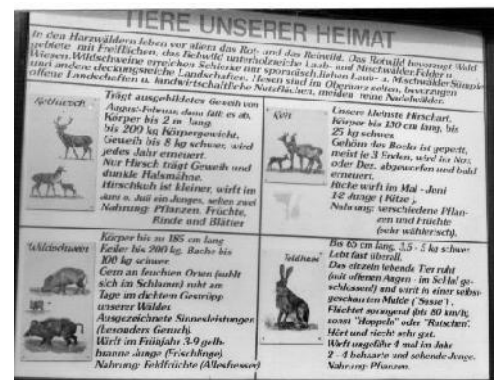
Dit pad heeft behalve de leerzame uitleg op de vele infopanelen nog heel wat meer verrassingen in petto. Het begint al met de lengte. Twee diepe inhammen van de Stausee nemen een verdubbeling van de afstand voor hun rekening.

Tegelijkertijd is het een aaneenschakeling van flinke hoogteverschillen met veel mooie vergezichten op de koop toe. Doe er verder wat wazige zijpaden en soms een gebrekkige markering bij en het laat zich raden, dat we wel eens goed in de fout gaan. En informeren naar de route is er niet bij; we krijgen vandaag welgeteld 3 wandelaars te zien.

'n Dagje niet wandelen en wat aardige plaatsjes bezoeken kan geen kwaad. Ga daarvoor maar eens naar Gosslar, de meer dan 1.000 jaar oude Keizerstad. Stap over straatklinkers in de smalle straatjes en steegjes langs de klaterende beek, die hier en daar onder de woonhuizen door stroomt. Bekijk de beeldschone gevels van de oude

De Stausee ligt ingeklemd in een diep dal tussen hoge berggruggen met een stuwdam aan beide einden. We volgen de zuidoever over een hoog pad met de toepasselijke naam Fischereilehrpfad. Op goed verzorgde infopanelen krijgt de wandelaar wetenswaardigheden over een keur van vissen voorgeschoteld. Maar behoudens een gereserveerde plek voor de sportvisserij kun je moeilijk bij het water komen, tenzij je bereid bent om halsbrekende toeren uit te halen.

Door de weerspiegeling in het rimpelloze, glasheldere water word je niet alleen op het verkeerde been gezet maar verlies je bovendien ook nog eens het gevoel voor verhoudingen. De betoverende herfstkleuren sluiten perfect aan bij die van de verweerde basaltheellingen. Bij elke stap verandert het panorama en lijkt het wel of de kleurschakering zich daarbij

¹ Langs de Bundesstrasse 498, zie: Wandelen en wat ik zoal tegenkom nr. 14

vakwerkhuisen met de vrolijk gekleurde spreuken over beroep, gilde, historie en bijbel. En aan musea, kerken, kapellen en uurwerken is geen gebrek.

Of ga eens naar Wernigerode, als is het maar om je te vergapen aan het prachtige raadhuis, dat zijn deuren gastvrij openzet om op je gemak het fraaie interieur te bewonderen. Als het marktdag is waan je je in de middeleeuwen, vooral als er karren met bespanning hun lading komen afleveren.

De liefhebber van smalspoor stoomtractie is er niet weg te slaan en weet niet waar hij de tijd vandaan moet halen om ook nog eens het imposante kasteel, dat ver boven de oude stadskern uitsteekt, te bezichtigen.

Op weg naar het leuke stadje Bad Lauterberg doen wij het voormalige oud mijnwerkersplaatsje St. Andreasberg op +658m. aan. Hoofddoel: het historische mijnbouwmuseum. We zijn getuigen van de aankomst van een buslading toeristen, die met begrafenisgezichten bij de schachtingang lopen te kleumen. Het lokt niet om ons daarbij aan te sluiten en we zetten daarom maar snel koers naar het aantrekkelijke Bad Lauterberg.

In het centrum is de oorspronkelijke gevarieerde lintbebouwing met zijn pleintjes en een dominante kerk duidelijk herkenbaar. De mooie gevels van de solide panden beheersen de sfeer. De kerk telt een drietal duistere, somber gekleurde, houten gaanderijen, waarin vermoedelijk menig uiltje wordt geknapt.

De plaatsnaam is onmiskenbaar verbonden met de 'heilkräftige' bedoelingen van de Herren Kneipp en Schroth, die drommels goed de kunst hebben verstaan hoe de vele Kurgäste aan zich te binden. Zo staat er een stoeltjeslift naar het bovendorp te hunner beschikking; de heil zoekende gasten mochten soms eens moe worden. Op elke straathoek is er wel iets van een wegwijzer om de Erholungssucher en Kurgast op dreef te helpen. Uiteraard ontbreekt de daarbij behorende souvenirnegotie niet.

Wat je óók tegen komt: een onvoorstelbaar grote winkel afgeladen vol met beeldjes, figuren, beestjes, lampjes, poppetjes en Gbr (Goed bedoelde rotzooi) van papier, hout, steen, glas, kunststof, klei, ijzer en wat verder maar denkbaar is. En dat is nog niet alles. De bovenverdieping herbergt een verzameling knutsel- en frutseldingetjes, die elke fantasie te boven gaat. 't Staat er barstens vol, zo vol, dat er voor de klanten nauwelijks ruimte overschiet.

De toerist kan hier echt aan zijn trekken komen. Ook eethuisjes te over en opvallend veel goed verzorgde winkels met de nadruk op modeartikelen; er hangt een gezellige sfeer.

Wie in het centrum Konditorei Mangold met de slogan 'Wir versüssen Ihr Leben!' en Metzger Wiedemann met zijn verse Hausmacher voorbij loopt, doet zichzelf zwaar te kort en wordt aangeraden terug te komen; wij gaan in elk geval!

Wordt vervolgd.

Hallo wandelaars! Door: Inge van Egmond

Biesbosch wandeltocht..

Ik wil jullie deze mooie wandeltocht niet onthouden die ik samen met Kees liep. Deze tocht werd op 24 april georganiseerd. We gingen omstreeks 07.30 uur van huis weg en het beloofde mooi weer te worden.

We gingen met de boot naar Lage Zwaluwe, waar de start was. Op de boot was het een gezellige sfeer.

Het parkoers was erg mooi en de rustposten waren op leuke plaatsen in de natuur. Deze tocht had veel weg van het OLAT-wandelgebeuren. Er was goed gepijld en een wandelgroep van Omroep Brabant tekende voor de organisatie. Wij zijn om 10.00 uur gestart en kwamen om 16.00 uur aan de finish. De boot naar Lage Zwaluwe vertrok om 17.00 uur. Ter afsluiting hebben wij bij De Fuik nog wat gegeten en waren om 21.00 uur weer thuis.

Drentse Wandelvierdaagse

Op 4 mei rond 10.00 uur vertrokken Kees en ik met de taxi naar het station Breda. Daar namen we de trein naar Rotterdam, waar het erg druk was. Rond 14.00 uur kwam de trein in Emmen aan. Met de bus bereikten we enige tijd later onze eindbestemming: Odoorn.

Nadat we ons hadden geïnstalleerd op ons gastadres, hebben we wat rondgekeken en iets gedronken. Rond 18.00 uur hebben we heerlijk gegeten.

Tegen 20.00 uur zijn we naar de Dodenherdenking gegaan, die dit jaar voor de eerste keer samenviel met de Drentse Vierdaagse. Het was een indrukwekkende gebeurtenis. Daarna zijn we de mensen gaan uitzwaaien die om 22.00 uur precies aan de Kennedymars begonnen. Onder de bekenden zagen we o.a. Adje Mollen.

De volgende morgen vertrok Kees al om 07.00 uur voor de eerste wandeldag. Hij liep de 40 km. Ik startte een uurtje later op de 30 km. De dag begon met mooi weer. We gingen op die dag richting Sleen.

Omstreeks 14.45 uur was ik bij de finish, waar Kees een uurtje later ook arriveerde. 's Avonds zijn we nog even naar Emmen gegaan om onze oude hospita te bezoeken in het ziekenhuis. Bij haar zijn wij 10 jaar te gast geweest.

Vrijdagmorgen ging Kees weer om 07.00 uur van start voor de 40 km. Volgens Kees was het een mooie tocht, maar het weer was minder, om maar te zeggen: het was halen en brengen!

Bij de vierdaagse van Odoorn hadden ze weer eens wat nieuws bedacht, maar ikzelf heb in mijn eigen tempo gelopen en was om 10.45 uur bij Brammert en zijn maat. Ben daar een poos blijven rondhangen omdat er leuke huisjes staan en een klaslokaal is te bezichtigen. Omstreeks 15.45 uur was ik binnen. Kees kon me vandaag weer niet inhalen en dat vond hij niet leuk. Maar niet verder vertellen, want het is een grapje van Inge! Hij kwam een kwartiertje later aan de finish. Die avond hebben we heerlijk gegeten in ons gasthotel. Gingen daarna lekker slapen en stonden de volgende morgen gezond weer op.

Op de derde wandeldag wandelden we richting Exloo. Het was wederom een mooie tocht. Kees, die alweer vroeg vertrokken was, wandelde in totaal 3 uurtjes droog en ikzelf 2 uurtjes. Er was gelukkig goed gepijld en daarom was ik om 14.45 uur binnen. Kees bereikte de finish rond 16.00 uur. We hebben toch nog een leuke dag gehad.

Zondag was de laatste wandeldag. Het leek wel of we aan een winterwandeling bezig waren. We kregen veel regen en hagel over ons heen. Gelukkig was het een leuk parkoers en heel afwisselend. We moesten veel modder en waterplassen omzeilen. Maar het was niet allemaal kommer en kwel: het zonnetje kwam af en toe door.

Kees liep op deze laatste dag ook weer zijn rondje van 40 km. Het lukte hem echter niet om mij in te halen, want ik was supersnel en al om 14.30 uur binnen. Kees kwam omstreeks 16.00 uur aan de meet.

Ter afsluiting hebben we heerlijk gegeten in ons hotel, waar we het deze 5 dagen erg naar onze zin hebben gehad.

Wij hebben weer een leuke tijd gehad in Drente. Ik be- loof jullie een verslag van onze volgende wandelbe- venissen en tot ziens ergens op de wandelpaden. Inge en Kees, de Globetrotters!

Europäischer Fernwanderweg E1 (deel 5)

Door Henri Floor en Coos Verburg

www.henrifloor.nl

dinsdag 7 september 2004

Singener Weinstube, Singen.

Het zou wederom een warme dag worden, daarom vertrokken we ook meteen in de korte broek. Het ontbijt in Hotel Sonne te Engen was apart, maar niet echt voor herhaling vatbaar. De Griekse eigenaar had de tafels niet vooraf gedekt. Nadat we een tafeltje hadden gekozen, gingen we op zoek naar borden en bestek. Toen we ook onze jam hadden gevonden, werd er een grote mand met broodjes (± 14 stuks) op tafel gezet, die ook aan de andere gasten moest worden doorgegeven. Omdat wij het eerst aan tafel waren gegaan, werd er daarna een schaal met vleeswaren en kaas onder een deksel op onze tafel gezet. Evenals de mand met broodjes moest ook de schaal met beleg, nadat wij het nodige op ons bord hadden gelegd, doorgegeven worden aan de andere gasten.

Na ons vertrek uit het hotel kochten we in een supermarkt sinaasappelsap en broodjes.

Het volgende dorp waar we doorheen wandelden heet Anselfingen. Daar werd de straatnaam aangegeven in de vorm van een wandelbordje met de afbeelding van een wandelaar. Zoals we op het plaatje kunnen lezen betreft het de Hohenhewenstraße.

Daarna begon de klim naar de Hohenhewen. Toen we boven bij de ruïne waren aangekomen hadden we een wijds uitzicht over de omgeving. Voor het eerst dachten we nu ook de Bodensee te zien liggen. Maar in dezelfde richting bleken echter nog meer grote meren te liggen en we waren er daarom ook niet helemaal zeker van dat het ook werkelijk de Bodensee was die we zagen. Bij de ruïne was een uitkijktoren, maar een beklimming lieten we achterwege.

We daalden af en kwamen in Welschingen, waar we een Gästhaus passeerden, maar we hadden meer interesse in de supermarkt een eindje verderop. Daar kochten we een paar halve literpakken Müllermilch. Dat is melk met een lekker smaakje zoals: banaan, framboos, aardbei, chocolade, cappuccino, meloen en dergelijke. Tegenover de supermarkt was een postkantoor waar Coos per se naar binnen wilde. Zij is een grote postzegelverzamelaarster en tijdens onze wandelvakanties in het buitenland koop ze de nieuwste en mooiste zegels voor haar verzameling. Hier hadden ze zo'n 40 verschillende soorten, waarvoor we € 23,50 neertelden. In het dorpje stond een verwijsbord met een wandelaar erop, ook dat ging op de foto.

Even buiten Welschingen hielden we even een rustpauze en had Coos een ongelukje met haar waterzak die omviel waardoor veel kostbaar sinaasappelsap verloren ging. Erger nog was dat mijn hoedje en rode t-shirt vol bleken te zitten met het kleverige goedje.

Het was een bloedhete dag en we rusten alleen nog op schaduwrijke plekken.

Na enige tijd wandelen krijgen we een prachtig uitzicht over Welschingen en Hohenhewen.

Na Weiterdingen bestegen we de Hohen Stoffeln, maar het enige bijzondere dat we daar te zien kregen was een (afgesloten) jachthut. Op een steen langs de L190 bij Lochmühle hielden we weer een rustpauze.

Een sterk stijgend pad bracht ons bij het Hegakreuz en vervolgens bij de ruïne Magdeberg. Vanwege de warmte en de beperkte tijd die we ter beschikking hadden, besloten we om deze ruïne niet te bezichtigen. Dat gold eveneens voor de volgende Hohenkrähen met de Altkrähenhof.

Nadat we in het dal waren aangekomen passeerden we het Wanderheim Hegau Haus, helaas waren ze gesloten.

Ergens misten we een afslag, maar gelukkig merkten we dat de route niet meer klopte met de ingetekende route.

We liepen een eindje terug en sloegen op de gok een pad in, in de hoop iets verderop weer goed uit te komen. Op het punt waar we de markering weer verwachtten ontbrak die echter, waardoor we weer in de fout gingen. Toen we dat merkten hadden we echter geen zin om nog eens terug te lopen want dan zouden we moeten klimmen.

Het werd nu even goed opletten. We moesten een snelweg oversteken, en ook in Duitsland heb je niet om de halve kilometer een brug of tunnel, maar volgens de kaart was er wel een tunnel dicht in de buurt van de plek waar we ons bevonden. Met mijn goede kaartkennis slaagden we erin om die tunnel snel te vinden. Daarvoor moesten we wel afwijken van de officieel gebaande wegen en een (gemaaid) korenveld oversteken.

We moesten nu echter wel over asfaltwegen lopen, maar de route die we volgden was de kortste weg maar ons doel. We verlangden naar het einde van deze wandeldag.

We bereikten een hotel restaurant bij het Hohentwiel en bestelden er 3 grote glazen Fanta. Over een asfaltweg, die niet de gemarkeerde route was, daalden we af naar Singen. Ik had thuis een plattegrond van Singen van het internet gehaald en vond na één keer vragen ons overnachtingadres: Singener Weinstube. Ze hadden weliswaar rustdag, maar we konden er toch overnachten. De eigenaar van deze eenvoudige Stube was van Italiaanse komaf.

's- Avonds aten we in een pizzeria buiten op het terras aan de voorkant van het gebouw, waar ook auto's langsreden. 's-Nachts werden we door de warmte nog een paar keer wakker.

woensdag 8 september

Gästehaus Monika, Allensbach/Langenrain.

Het overnachtingsadres te Singen had iets weg van ons voorgaande adres, alleen de eigenaars verschilden van nationaliteit.

Het zou op deze dag ook weer behoorlijk warm worden en daarom liepen we vanaf het begin in korte broek. Voor ons vertrek deden we inkopen in een supermarkt en wipten ook nog even bij de bakker binnen. Bij het stadion van Singen troffen we de markeringen weer aan en via volkstuintjes verlieten we het stadje en bereikten de bossen. Op een steile, smalle grintweg moesten we eerst een volkswagenbusje en later ook nog een tractor laten passeren.

We liepen langs slot Friedenburg, maar we zagen het slot alleen op afstand. Via een tunnel wandelden we daarna onder de B33 door. Voordat we verder gingen namen we in de schaduw aan het einde van de tunnel even de tijd om iets te drinken. Verderop liepen we langs een bosrand en kwamen bij een grote open hut waar we lunchten. Er was

pas een kampvuur geweest, dat nog nasmeulde.

We bereikten Steißlingen, waar ons de vele vakwerkhuisen opvielen. Ook was er een villawijk met luxe huizen in aanbouw. Hier waren ook al een aantal nieuwe (wandelen-) markeringen aangebracht.

Daarna kwamen we bij Burg Homburg. Mede omdat hier de markeringen onduidelijk waren liepen we rechtstreeks naar de ruïne en maakten vanaf daar een fraaie panoramafoto van Stahringen en haar omgeving. Vlakbij de Burg liep het officiële pad vrij steil en zigzaggend naar beneden. Vanwege de hitte en onze vermoeidheid, besloten we daar een alternatieve route te volgen. Dankzij mijn al eerder genoemde kaartkennis lukte het ons om via een asfaltweg Stahringen te bereiken.

Buiten Stahringen liepen we hoofdzakelijk door open gebied, dus daar was het echt bloedheet. Er volgden nog een paar dorpjes: Güttingen en Möggingen. Af en toe hadden we uitzicht op de Mindelsee: een beschermd natuurgebied.

Voordat we Langenrain bereikten, ons einddoel voor vandaag, zagen we een hele familie bezig met het machinaal rooien van aardappels.

Rond half zes kwamen we aan bij Gästehaus Monika. Monika bracht ons een

uurtje later met haar nieuwe auto naar een restaurantje in de buurt. In Landgasthaus Hof-Höfen hebben we die avond heerlijk gegeten.

Donderdag 9 september Gästehaus Monika, Allensbach/Langenrain.

Monika had ons de vorige avond, tijdens het ritje in haar nieuwe auto, voorgesteld om vandaag zonder rugzak naar Konstanz te wandelen en de komende nacht ook in haar Gästehaus te logeren.

We besloten haar voorstel aan te nemen. Wel moesten we daardoor een extra busrit maken, maar dat was aantrekkelijker dan met de rugzak wandelen en de overnachting was voordelig. Trouwens we hadden al enkele keren tevergeefs naar de Jeugdherberg in Konstanz gebeld, maar daar stond het antwoordapparaat aan.

Rond half negen verlieten we Langenrain. Aan een bosrand stond een volkswagenbusje met drie personen. Zij hadden vermoedelijk in het busje geslapen.

Even verderop bereikten we de Marienschlucht. Nadat we een paar steile hellingen achter ons hadden gelaten, besloten we de om even van de officiële route af te wijken. We kwamen zodoende op een golfterrein terecht met de naam Kargegg. Dit terrein was genoemd naar een gelijknamige ruïne hier in de buurt, die we trouwens niet gezien hebben.

Bij Wallhausen kwamen we weer op de route. Hier liepen we in open terrein waar de zon geen meelij met ons had. Even voor Litzelstetten hielden we op een bankje een lunchpauze. Ook hier viel ons op dat er een vuurtje had gebrand om voedsel te grillen.

Nadat we nog een tijdje door een bos hadden gewandeld, bereikten we geheel onverwacht het universiteitsterrein van Konstanz en vanaf daar gingen we in de richting van het stadscentrum.

Omdat we in het E1-boekje hadden gelezen dat de route in de buurt van Pfeifferhölze (437m) ophoud, besloten we om de markering in Konstanz niet stipt te volgen.

In een supermarkt kochten we ons favoriete melkdrankje: Mullermilch.

We staken de Rijn over en bereikten de binnenstad, waar we op ons gemak rondkeken.

Daarna liepen we ook nog naar de grens met Zwitserland.

Nadat we hadden uitgezocht hoe

laat de bus naar Langenrain zou vertrekken, zochten we een terrasje waar we koffie dronken.

Na deze pauze van ongeveer drie kwartier besloten we nog wat rond te lopen in Konstanz en kwamen zodoende in het havengebied terecht. Op een pier torende een beeld van een vrouw, dat langzaam in de rondte draaide. Met de bus van 16.30 uur reden we naar Langenrain en dineerden in hetzelfde Landgasthof als gisteren. Nu moesten we er echter te voet naartoe lopen.

vrijdag 10 september

Na ons ontbijt rond 07.10 uur, want dan komen de broodjes binnen, rekenden we af en vertrokken met onze bepakking naar de bushalte, op ongeveer 20 meter van Gasthaus Monika. De bus zou om 08.06 uur vertrekken, maar in werkelijkheid was dat om 08.15 uur.

We kochten 2 kaartjes naar het station in Konstanz, maar de buschauffeur zei dat hij naar het centrum van Konstanz reed en dat we daar moesten overstappen op een stadsbus. De buschauffeur hoorde al vlug (waarschijnlijk aan onze uitspraak van het Duits) dat we niet bekend waren met de omstandigheden en hij zei: "Ik rijd toch door naar het

Voor u gelezen, gehoord, beleefd of ontvangen

Oirschots eerste officiële wandelcafé

Oirschots eerste officiële wandel- en tevens fietscafé is gelegen aan het gezellige marktplein van Oirschot. Omgeven door de statige St. Pieterskerk en het historische raadhuis is Eetcafé St. Marten zeker geen vreemde eend in de bijt. Dit op zichzelf al historische pand, reeds de 400 jaar gepasseerd, met een rijke geschiedenis straalt gezelligheid, knusheid en vrijheid uit. En dat is waarvoor de mensen komen. Niets moet en alles mag. Sinds maart 2005 mag Eetcafé St. Marten zich niet alleen het eerste wandelcafé in Oirschot noemen, maar ook van heel Nederland. Met een zeer uitgebreid en fascinerend wandelroutenetwerk is een wandelcafé als St. Marten onmisbaar. Wandelen in Nederland betekent vaak: keurig de gekleurde paaltjes volgens, langs veelvuldig betreden paden. Het Wandelroutenetwerk Oirschot is anders! Het 'netwerk' bestaat uit 180 kilometer aan paden en wandelvriendelijke wegen die kriskras door het buitengebied en het centrum van de groene gemeente Oirschot lopen. De wandelgids en bijbehorende plattegrond is ook verkrijgbaar bij Eetcafé St. Marten. Want wat zou een wandelcafé zonder wandelkaart zijn!

Eetcafé & Zalenaccommodatie St. Marten is dagelijks geopend van 10.00 uur tot 01.00 uur in het weekend tot 02.00 uur. Keuken geopend van 12.00 uur tot 20.00 uur op reservering te bespreken. U kunt ons bereiken op nummer: 0449-57 30 93 of via de digitale snelweg www.stmarten.nu

station en jullie mogen dat stukje dan wel clandestien meerijden." Onderweg naar Konstanz zagen we een eekhoortje op een zijweg zitten. In Konstanz kochten we een treinkaartje naar Baden-Baden. Als we de trein van 11.41 uur naar Baden-Baden namen, zouden we daar een overstaptijd van 15 minuten hebben op de trein naar Nederland. Maar we wilden het zekere voor het onzekere nemen en besloten de trein van 9.41 uur te nemen. Wij zouden in Baden-Baden zodoende wat extra tijd hebben om rond te kijken. Na een treinreis van twee uur en drie kwartier kwamen we aan in Baden-Baden. Hier bleek het station echter 5 km buiten het centrum te liggen. Om daar met de bus naartoe te reizen hadden we evenwel geen zin. We bleven wat rondhangen in de buurt van het station en vertrokken met de trein van 14.41 uur met eindbestemming Amsterdam. Onderweg tussen Keulen en Arnhem hoorden we toevallig een telefoongesprek en vernamen dat er volgens teletekst geen treinverkeer mogelijk was tussen Arnhem en Utrecht. Daarop werd de conducteur geraadpleegd, maar die had nog geen informatie doorgekregen over een mogelijke vertraging. Nadat we in Arnhem waren uitgestapt hoorden we via de luidsprekers dat Driebergen en Utrecht alleen via Nijmegen en Den Bosch bereikbaar waren. We besloten om snel weer in onze ICE-trein te stappen, die een paar minuutjes later vertrok en ons zonder problemen naar Utrecht bracht. In Utrecht namen we de bus die ons veilig naar Driebergen bracht.

Onze inspannende, maar indrukwekkende wandeling over de E1, de Europäischer Fernwanderweg kwam hiermee tot een goed einde.

20^E KENNEDYMARS LAT - HILVERSUM 13 - 14 MEI 2005

Door: Piet Jansens

Het is al weer voor de 20^e maal dat de WSV De LAT de Kennedymars van Hilversum organiseert. De eerste keer dat ik meedeed was op 21/22 augustus 1987 toen deze voor de 2^e keer gehouden werd, en nu ben ik er voor de zevende keer. Niet elk jaar dus, maar ik kom toch regelmatig terug naar deze mooie wandeltocht.

Samen met Cor van Velzen en Wim Veerman fiets ik vanuit Soest naar Hilversum, we begroeten de vele bekenden en wachten op het startsein van Gerard van Blaricum. Er zullen uiteindelijk 194 deelnemers van start gaan waaronder twee deelnemers die alle Kennedymarsen van Hilversum gelopen hebben. De controle bestaat uit een systeem van bonnetjes met je startnummer, waarvan je er telkens een afgeeft bij de wagenrust en op de grote rusten.

Het weer is goed, er wordt geen regen verwacht, maar de nacht kan erg fris worden. Voor mezelf heb ik wat zorgen want ik heb nog veel spierpijn in de benen van de vrij zware 4-Daagse Chantonay in Frankrijk die een week geleden werd gewandeld. Ik kom dus nogal moeilijk op gang en verlang na een paar kilometer al naar de eerste wagenrust. Gelukkig heeft Wim ook geen haast, want die wil ook nog wat uitlopen van de 24 uren wedstrijd in Weert van een week geleden. Hans de Vries komt bij ons aansluiten en zo wandelen we in een rustig tempo door Bussum en Naarden, waar op de vertrouwde plaats de wagenrust klaar staat met thee en boterhammen. Hans en ik schieten even de EHBO aan want we zijn allebei vergeten ons op de bekende plaatsen met smeermiddelen in te vetten en willen geen risico *lopen* om ons door te *lopen* tijdens het *lopen*. Dat is drie keer lopen met een verschillende betekenis!

We gaan verder op weg door het donkere Naarderbos, dat volgens mij een stuk minder donker is door veel houtkap en wat verandering van het pad. Ook de maan en de sterren geven aardig wat licht. We gaan door het dorpie

In het eerste nummer van het **WANDELSPORT MAGAZINE**, het tijdschrift van de KNBLO, een artikel over lange-afstandswandelen. Aan het woord komen o.a. Paul Canters, Henri Floor en Ad Mollen (Kennedymars-specialist). In de OLAT-boetiek blijken deskundige mensen te staan, die weten welk materiaal de lange afstandswandelaar nodig heeft. Maar dat wisten wij natuurlijk allang!

In datzelfde nummer wordt ook het **GPS WANDELEN** behandeld. Men noemt het een 007-dimensie op het wandelpad. OLAT en Prinses Marijke gaan dit binnenkort een plaats geven in hun activiteitschema. Deze manier van wandelen scoort hoog bij jongeren, en het zou wel eens kunnen zijn, dat over vijf jaar OLAT weer een groot percentage twintigers onder haar leden telt, die dankzij deze technische ontwikkeling op hun vooroordeel terugkomen, dat wandelen een "domme" sport is!

In het Eindhovens Dagblad van 21 en 22 maart veel aandacht voor **EEN NIEUWE WEG** tussen Eindhoven en Helmond, die dwars door het natuurgebied tussen Geldrop en Mierlo zou gaan lopen. Dit zal ook consequenties hebben voor de routes van de Kempische Wandeldagen. Maar Ad Verbakel en Hein Lenders zullen dan zeker weer alternatieven vinden!

Waarschijnlijk weten de meeste lezers dat **HENRI FLOOR EN COOS VERBURG** zo nu en dan een wandeltocht of -weg lopen, maar dat zij ook verdienstelijke parcourszetteres zijn, dat is veel minder bekend. Ze hebben voor de WS'78 in de loop der jaren 14 routes uitgezet. Ze hebben ook veel WS-tochten gelopen: 231. For the record: Van 1978 t/m nu heeft WS'78 271 tochten georganiseerd.

De eerste natuurbrug van Zuid-Nederland is op Zaterdag 23 april door minister Peijs van verkeer geopend. Dieren kunnen nu, zonder veel gevaar te lopen, de A2 tussen Best en Boxtel oversteken. Wie dacht dat dit ook een mooie oversteekplaats is voor de wandelaar, komt bedrogen uit. Daar hebben het konijn/de vos/de eekhoorn geen toestemming voor gegeven (Zie ook het item "Natuurmonument" in het februarinummer)

Muiderberg, dat al in diepe rust is, en dan voorbij het prachtige kerkje op de heuvel de dijk volgen naar Muiden waar we ons bij de 2^e wagenrust te goed doen aan een flesje drinkyoghurt en krentenbrood.

Alhoewel ons tempo niet eens zo slecht is, heb ik het gevoel dat ik niet vooruit kom, de benen doen nog steeds zeer, en ik hoop in elk geval Diemen te halen, dan zien we wel weer verder. Wim heeft het volgens mij ook niet gemakkelijk, dat is te merken aan zijn zwijzaamheid, meestal staat zijn mond niet stil tijdens het wandelen. Hij gaat bij de wagenrust alvast vooruit, wil niet te lang stil staan, en wij halen hem wel weer in, zegt hij. Cor heeft nergens last van, vindt elke afstand te lang, maar heeft altijd een vaste tred en een goed tempo en komt altijd fris aan de finish.

Cor en ik gaan weer op pad, steeds in gezelschap van wat andere wandelaars, passeren Maxis en dan langs het A'dam-Rijnkanaal naar de spoorbrug en door het Telegraafbos (Diemberbos mag ook) naar Diemen. Ondertussen hebben we Wim achterhaald en wandelen eerst nog langs de woning van Alex en dan naar het Verenigingsgebouw "De Schakel", dat startlokaal is van diverse wandeltochten. De eerste 34 km zitten er op en het viel nog niet tegen.

Het is kwart over drie en de snelle lopers mogen net vertrekken en zo hebben wij voldoende plaats om de benen te strekken. Na een beker soep voel ik mij zover opgeknapt dat ik het volgende stuk toch wil doen, midden in de nacht kun je toch niet naar huis, en in Loenen zien we wel verder. We gaan vol goede moed op pad, even op temperatuur komen en dan komt de snelheid ook wel terug, Rolf Craanen heeft zich bij ons aangesloten, we wandelen langs de Weespertrekvaart en na Driemond langs het mooie riviertje de Gein, toch weer uitkijken naar het bruggetje waar we over moeten, dan de doorsteek naar het A'dam-Rijnkanaal en even later lopen we op 45 km de loods binnen van boerderij "Hier is 't". Evelien bezorgt mij een paar pijnstillers, want de pijn in de benen speelt nog aardig op.

In vorige jaren liep ik het stuk langs het kanaal steeds in het donker, maar vandaag kunnen we de brug al van zo'n 4 km afstand zien en de zon is prachtig opgekomen, het wordt een mooie dag! De vogels kwetteren en fluiten er op los, de hanen kraaien en Wim is zeker over zijn vermoeidheid heen want zijn verhalen worden steeds luider. Van Hans hoor ik dat we een gezamenlijke kennis hebben, hij van het bergbeklimmen in Zuid-Amerika en ik van mijn vroegere werk, de wereld blijkt weer eens klein. Zo passeren we Vreeland en wandelen langs de Vecht naar Loenen. Het is 07.15 uur en we hebben nu 56 km afegelegd.

Een kwartier later gaan we weer op stap. Niels Radder - die in het begin natuurlijk weer veel te hard is gegaan - sluit zich ook bij ons aan, en we wandelen over het zandpad langs het mooie gedeelte van de Vecht naar Nieuwersluis, passeren de gevangenis (vroeger voor militairen en nu voor vrouwen), en dan naar Breukelen. Bij kasteel Gunterstein linksaf naar Scheendijk (vroeger mocht je als alternatief door het struikgewas een paadje nemen naar datzelfde Scheendijk, maar dat is er nu niet meer bij), dan langs het Fort Tienhoven naar de volgende wagenrust. Coby Bunschoten neemt hier de honneurs waar en voorziet ons van eten en drinken, een korte rust en dan naar Tienhoven. Natuurlijk langs de molen "De Trouwe Wachter", een bekend punt van vele wandeltochten in deze omgeving net als de dijk langs het Tienhovens Kanaal, waar altijd veel vogelspotters komen. Het is een schitterend stuk natuurgebied en de zwanen en ganzen vliegen in formatie vlak langs je heen.

De laatste verversingspost is bij Ciska (Vrede Best) waar een flesje drinken wordt meegenomen voor onderweg, niet meer stoppen, want de benen willen nu alleen nog maar doorgaan naar de finish. De anderen komen wel achterop, het lukt mij om er nog een versnellinkje uit te persen, de Hoornboegsche Heide over en dan de buitenwijk van Hilversum in.

"Hadrian's Wall geen wandelmuurtje."

Hadrian's Wall mag zich verheugen in een groeiende bekendheid bij wandelaars. De 120 km lange grensmuur die de Romeinse keizer Hadrianus in 122 na Chr. liet bouwen - eerst als aarden wal en later van steen met wachttorens op strategische plekken - kwam in 1987 op de Wereld Erfgoed Lijst van Unesco. De Britse regering beloofde toen de historische resten goed te beschermen, en tevens open te stellen voor het publiek.

Zes miljoen pond is de afgelopen jaren gestoken in de aanleg van een wandelpad langs de oude verdedigingslinie en het verbeteren van de toeristische infrastructuur eromheen, zoals musea, forten en bewegwijzering. Een welkome opsteker voor de lokale economie, want sinds de officiële opening van het pad in 2003 telde men al 400.000 wandelaars - een veelvoud van de 20.000 in de prognoses. Het succes smaakt naar meer, zo blijkt uit plannen van investeerders die mikken op nog veel grotere aantallen.

Maar de Britse archeologen zitten niet te wachten op meer volk. Al in de jaren negentig waarschuwden zij dat de muur niet bestand was tegen hordes wandelaars. Nu stellen zij vast dat de erosie nog sneller gaat dan verwacht. Door de zware wandelschoenen komen nog niet opgegraven delen bloot te liggen en wordt de omringende vegetatie vertrapt, zo staat in het blad 'British Archaeology'.

Volgens de Countryside Agency die het pad beheert valt het allemaal wel mee, en is de schade nergens blijvend. De organisatie probeert er van alles aan te doen om het erfgoed te ontzien. Zo voert men van november tot mei een ontmoedigingsbeleid: in die natte periode worden geen paspoorten of onderscheidingen uitgereikt aan wandelaars die het pad voltooien. Grote groepen tracht men te weren - al lukt dat niet altijd.

De Countryside Agency zet ook vraagtekens bij de hoge bezoekcijfers waarmee de archeologen schermen. Het zou vooral gaan om dagjesmensen. Slechts vier- tot zesduizend wandelaars leggen jaarlijks het complete traject van Newcastle naar Bowness-on-Solway af, dus eigenlijk worden de prognoses niet eens gehaald.

In Unesco-kringen volgt men de zaak met argusogen. Want als de archeologen gelijk krijgen, moet de muur misschien wel verhuizen naar de lijst van *bedreigd* werelderfgoed. MK

Bron: NRC 02-05-05

Tenslotte maken we er nog een eindsprint van naar de finish in de kantine van de tafeltennisvereniging HTTPV, waar het laatste bonnetje en de pijnstillers, die gelukkig niet nodig waren, worden ingeleverd bij Evelien van Blaricum. Het is kwart over elf en ik ben toch zeer tevreden dat de 80 km goed verlopen is.

De LAT wordt hartelijk bedankt voor de organisatie en goede verzorging en voordat we op de fiets stappen sluiten we af met een lekker palmpje. Wanneer ik weer zal deelnemen kan ik niet beloven, maar deze wandeltocht blijft zeker in mijn agenda staan !

SURVIVALTOCHT OVER ARDENSE HEUVELS

Door: Ad van Asten

De clubwandeling op 2 april van La Roche naar Engreux zal bij de deelnemers de geschiedenis ingaan als een van de mooiste, maar zwaarste tochten van de laatste 10 jaar. De weersvoorspelling voor die dag was perfect: wolkeloos en ongeveer 15 graden. De stemming zat er dan ook meteen in toen we na een busritje van ruim 3 uur omstreeks kwart over tien op het Place Le Bronze in het toeristenstadje La Roche aan de wandeling begonnen.

We zijn daar met twee grote bussen van de Fa. van Hoof uit St.-Oedenrode en een verzorgingsbusje gearriveerd, dus zijn we, evenals vorige keer, weer prima vertegenwoordigd.

Ons doel is om de langste afstand van 26 km te voltooien, maar wegens het reeds ver gevorderde uur zal er dat waarschijnlijk niet in zitten. Hadden we op dat moment geweten wat ons voor vandaag nog te wachten stond dan was de moed ons al meteen in de schoenen gezonken.

Als we bij aanvang van onze wandeling even achterom kijken zien we hoog op de rotsen de indrukwekkende kasteelruïne liggen. Het feodale kasteel stamt uit de 9de eeuw en werd door de eeuwen heen steeds aangepast volgens de nieuwste militaire eisen. In de 16^e eeuw was het kasteel gedurende 16 jaar bezet door de troepen van Lodewijk de 14^e die grondige afbraak en verbouwingen doorvoerden. Zij legden bovendien onderaardse gewelven aan die bestand waren tegen bombardementen. Later verviel de burch tot ruïne wegens verwaarlozing en alle bruikbare spullen werden geroofd. Thans is het complex op huurbasis in gebruik door het VVV van La Roche. Toon laat ook weten dat er 's nachts een spook rondwaalt in de vorm van de lieflijke prinses Berthe.....

Wij verlaten, al klimmende, in tegenovergestelde richting de stad over een kasseienweg die weldra overgaat in een rotsachtig pad. De vergezichten beloven heel wat. De jongens gissen naar de oorzaak van het geruis van stromend water uit een gebouwtje dat we aan een bosrand passeren. Beslist iemand die later is opgestaan dan wij en zich nu waarschijnlijk aan het douchen is, veronderstelt Miquel. In werkelijkheid is het een waterpompstationnetje.

We wandelen enkele kilometers door een bos en komen dan plotseling op een open vlakte boven de heuvels en merken dat de wind die daar vrij spel met ons heeft nog niet de temperatuur meeblaast die we in gedachten hebben. We wandelen hier op de hoogte van Hubertmont ongeveer 400 meter boven Antwerps pijl.

Tot nu toe loopt alles gesmeerd en is de vraag of we het zullen halen al minder prangend!!

Nadat we het plateau achter ons hebben gelaten, duiken we weer het bos in. Meestal is een bos op de Ardense hellingen donker met reusachtige dennen of sparren om je heen die elk uitzicht belemmeren; vandaag is dat bos echter minder indringend. Toch wordt het ons niet gemakkelijk gemaakt wanneer we op een zeker moment de afdaling inzetten... We dalen af over

”Wildgroei?” van natuurbruggen: Bij het openen van de brug over de A2 werd bekend gemaakt, dat het kabinet Balkenende 7,5 miljoen Euro beschikbaar stelt voor een brug over natuurgebied de Groote Heide tussen Valkenswaard en Leende en een brug bij het Weerterbos in Limburg, tussen Maarheeze en Weert.

Bergwandelen: daarbij denk je aan Oostenrijk en Zwitserland. Maar de wereld is groter. Zo is er een boekje verschenen “Bergwandelen in British Columbia, Yukon en Alaska”, geschreven door Frank Maas, ISBN-nr. 9025737773. Het gaat er daar een beetje ruiger aan toe. Zo behoren ontmoetingen met beren, rivieren doorsteken en plotselinge sneeuwval tot de mogelijkheden. Het minst vervelende wat de loper overkomt: de markering ontbreekt!

Het Landelijk Wandel Programma. De meeste leden zijn gewend dat ze dit boekje bij de winterserietochten kunnen afhalen. Nu blijkt een van de twee wandelorganisaties, die verantwoordelijk zijn voor de samenstelling, hier met ingang van 2006 niet meer aan mee te willen werken. Zij denkt dat mensen via internet al meer dan genoeg informatie toegespeeld krijgen. Maar niet iedereen heeft een computer. Een oplossing zou kunnen zijn, om enkele pagina's in ons blad voor aankondigingen te reserveren. Maar hierdoor moeten we andere artikelen weer inkorten of schrappen. Hopelijk wil men hier nog eens goed over nadenken.

Wie hoort er in dit **rijtje** niet thuis: Gerrit Albeda, Jan Olsman, Marcus Paulussen en Hella van der Wijst? De laatste, zult u zeggen, want dat is een bekende Nederlander, presentatrice van het KRO-programma “De Wandeling”. Er is nog een tweede reden: de eerste drie hebben tijdens de Vierdaagse van 2004 veel achteruitgelopen. Marcus voor een goed doel, Gerrit en Jan als camera- en geluidsman, om interviews van Hella met lopers vast te leggen. Dat Jan na twee dagen uitgevallen is, zal u daarom zeker niet verbazen!

ongelijke bospaden in de richting van de Ourthe, de rivier die we na de busrit naar La Roche niet meer gezien hebben. Nu lijkt het wel of de parkoersbouwer dit gemis zo snel mogelijk goed wil maken.

Ad Verbakel en zijn maat Wim Peters passeren ons op die helling alsof ze de Kennedymars van vorige week nog eens in een versneld tempo willen overdoen! Ook 'de 2 vrouwtjes', die vorige maand in ons clubblad pronkten komen nu langsij en we wisselen nog even wat 'technische vaardigheden' uit. Maar ja, als ik na elke foto 5 minuten 'stilstaand' moet wachten haal ik de finish nooit!

Na deze afdaling van bijna 200 meter op goed 1 km krijgen we plotseling zicht op het dal van de Ourthe. Recht voor ons zien we het zonlicht weerkaatsen in de stroming van de rivier. Het is een prachtige momentopname: 'het vergezicht' gezien door een sterk hellend smal bospad dat aan het einde uitmondt in de rivier.

Wij zijn aangekomen in Maboge, een dorpje stralend in het zonlicht en helemaal omgeven door hellingen. En menigeen vraagt zich op dat moment ook af, waarom we voor onze vakantie reis altijd zo ver van huis moeten terwijl het 'vlakbij' zo prachtig is!

Voorinschrijving Vierdaagse viel iets tegen!

Ofschoon er aan het einde van de inschrijftermijn nog ruim 5000 wandelaars teleurgesteld moesten worden, vielen de eerste termijnschrijvingen iets tegen. Voor de tweede ronde - wandelaars die vorig jaar buiten de boot vielen - bleven nog 17831 plaatsen beschikbaar. En dat was een mooie opsteker voor nieuwelingen en mensen die vorig jaar teleur werden gesteld. In totaal mogen 47500 wandelaars deelnemen aan de 4Daagse, maar de realiteit leert dat er jaarlijks ongeveer 5000 wandelaars niet komen opdagen.

Parkoersaanpassing voor 30 km-lopers.

Om opstopping in het centrum van Wijchen te voorkomen, zullen de 30 km-wandelaars niet meer over de Markt in Wijchen mogen wandelen tijdens de 4Daagse. De plaatselijke middenstand vreesd klandizie verlies omdat juist deze categorie wandelaars, en dat zijn er zo'n 8500, tijdens de doortocht wel eens een terrasje pikt. Ook missen deze mensen nu het hoogtepunt van de dag: het zwaaien naar en het handjesschudden van de VIP's.

Friesland vergoedt schade door wandelaars.

Landeigenaars die schade ondervinden door wandelaars kunnen in Friesland een schadeclaim indienen bij het provinciebestuur. Dit besluit is genomen om grondeigenaren milder te stemmen bij een verzoek om een wandelpad op hun grondgebied toe te staan. De eigenaar kan nu tot €2500 claimen voor vermeende vernielingen door de natuurliefhebber op het grondgebied waar het wandelpad loopt.

Pennine Way bestaat 40 jaar.

Op 24 april was het 40 jaar geleden dat de bekende Pennine Way werd geopend. Dit feit werd herdacht met een groot wandelevenement waarbij de deelnemers elk een deel van het traject voor hun rekening namen. Het werd dus een soort wandelestafette.

De Pennine Way wordt jaarlijks door 150000 wandelaars bewandeld.

De Pennine Way begint in Edale (het Peak district) en eindigt in het Schotse Yetholm.

Meer info over het pad vind je op:

www.nationaltrail.co.uk/pennineway

(bron deze kolom: te Voet)

Het eerste het beste gebouw dat we in Maboge aantreffen is een hotel-restaurant gelegen aan de oever van de rivier. We hebben er inmiddels al een dik uur wandelen op zitten en iedereen vindt het een uitgesproken kans om in deze prettige entourage ook nog even te genieten van een kopje koffie of fris. Merci en au revoir!

Bij het doorwandelen van dit dorpje komen we langs de kerk, waar Sint Roche een vooraanstaande plaats heeft gekregen, en terwijl Antoon het kerkje even van binnen 'inspecteert' neem ik de heilige zelf op de korrel!

Co is niet meer weg te denken bij de dames en daarom mag ook hij nog als wandelshot mee in de herinnering aan dit unieke plaatsje.

Een eind verderop, na het maken van een ruime bocht door het dal, komen we weer terug aan de oever van de Ourthe die we vanaf nu bijna letterlijk zullen blijven volgen. Het is het begin van onze overlevingstocht door de Ardense heuvels.

Van Jan Hendrix kregen we vanmorgen een prachtige routebeschrijving, maar die blijkt al heel gauw even oud als de markeringen die we plegen te gaan volgen! De natuur heeft hier 'op ons spoor' in de loop der jaren een geheel eigen evolutie doorgemaakt.

De omgeving is echter historisch, want hier op de 'Bérismenil' werden reeds 1300 jaar vóór Christus versterkingen gebouwd door de Kelten. De rotsachtige helling tornt zo'n 70 meter, bijna verticaal boven de stroom van de rivier uit. Daar bovenop werden in die tijd uitzichtpunten en een verdedigingsmuur gebouwd, dat alles omringd door een gracht. Hoe het er destijds moet hebben uitgezien heeft men proberen weer te geven met de reconstructie van een vestingmuur. Ook worden op het plateau van Bérismenil nog steeds opgravingen uitgevoerd.

Als de rivier wild is of vanwege de hoge waterstand kan de route langs de stroom niet gevolgd worden en moet men een parkoers volgen door de plaats Nadrin. Wij zien aanvankelijk geen reden om de rivier niet te blijven volgen, ofschoon het hellende paadje af en toe gevaarlijk dicht langs de waterlijn gaat. Maar het is allemaal nog goed te doen.

Op de rivier varen diverse roeibootjes (Kajaks) met een man of vier, vijf aan boord. Aan het schaterlachen te horen hebben ze veel plezier of schrik want de stroming is behoorlijk en de snelheid van de bootjes navenant. Alles komt ons tegemoet, wij 'wandelen' dus stroomopwaarts.

Gaandeweg verdwijnt ook het pad en we moeten ons behelpen met het leisteensel dat zich schots en scheef op de oever bevindt. Een eindje voor ons horen we 'gilletjes'. Daar zal dus wel iets aan de hand zijn, en inderdaad: na zo'n paar honderd meter als kikkers verder gesprongen te zijn, staan we voor een rotspunt die ons pad tot aan de waterlijn verspert. Het onderste stukje van het obstakel loopt op zo'n 25° schuin af. Wanhopig zoekt mijn blik een uitweg achter de steen om, maar die is er niet!

De jongens hebben de toestand al vlug tot aan de andere kant van de steen verkend en ze verzekeren me dat het mij ook best zal lukken. Er komen nog een paar wandelaars bij, waarvan een mevrouw tot hetzelfde besluit komt als ik: daar ga ik niet over!!

Maar met wat overredingskracht, en de hulp van de wandelmeneer en de jongens kom ik veilig aan de overkant. M'n broek hartstikke vuil, en dat komt deze keer niet van het vallen, maar van het zitten op de bemoste kei want om eraf te komen moet ook nog een sprong van pakweg anderhalve meter gemaakt worden! De mevrouw haalt het ook heelhuids. Even later maak ik vol leedvermaak een kiekje van de situatie wanneer José en Corry met 'schrik in de knieën' het karwei klaren.

Voor u gehoord:

Zo hoor je nog eens wat: Tijdens de Koninginnedag-wandeltocht in Valkenswaard vertelde Toos van den Boom dat zij dit jaar al weer voor de dertigste keer aan de Kennedymars in Someren gaat deelnemen. Tijdens deze prestatietocht zet zij 48.000 passen = 96.000 stappen. Het is een tik van haar. Maar toch knap, dat ze de tel niet kwijtraakt, ik zou voor de 1000 alweer van voor af aan moeten beginnen...

De International Marching League: de ene keer blijkt deze organisatie over haar hoogtepunt heen te zijn, dan hoor je weer berichten over een nieuw land, dat zich bij deze club wil aansluiten, en die natie is zeker niet de minste: China. Een Chinese wandelorganisatie denkt in 2006 een tocht te kunnen organiseren, die aan de maatstaven van de IML voldoet. En een van onze adverteerders is zich nu al uitgebreid aan het oriënteren wat de mogelijkheden zijn voor een wandelreis daar naar toe. U leest er meer over...

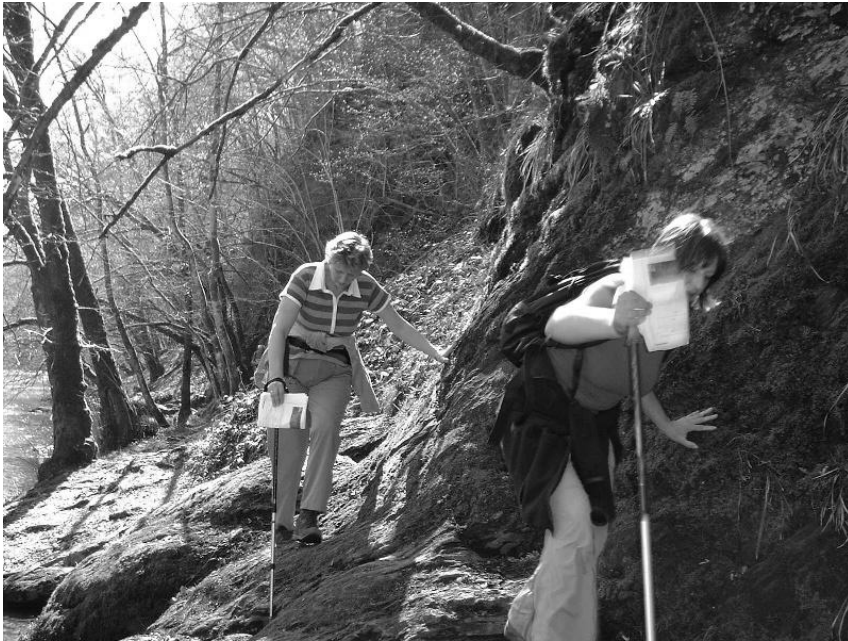
Als Annie valt bij wandelen, vangt Janus haar op

BREDA – Annie (91) wilde eerst niets van hem weten. Janus (91) zag haar voor de eerste keer op de Bredase kermis. Toch is het echtpaar Van der Heijden vrijdag 65 jaar getrouwd. „'s Morgens houden we elkaar altijd eventjes vast.“ Janus rijdt nog steeds auto. Hij is een paar jaar geleden goedgekeurd voor zijn rijbewijs. Hij rijdt dan naar een plek waar ze gaan wandelen. „Soms val ik bij het wandelen over de wortels van de bomen, maar hij vangt me op“, zegt Annie. „Wij houden nog van elkaar“, vertelt ze. Haar man knikt: „'s Morgens houden we elkaar altijd even vast.“ De Stem: woensdag 4 mei

Vierdaagse op olympische toer.

Het ziet er naar uit dat onze beroemde Vierdaagse op de olympische toer gaat. Momenteel voert het bondsbestuur overleg met de Chinese overheid en de Chinese Wandelsportbond om bij aanvang van de Spelen in Peking in 2008 een Vierdaagse te organiseren in China.

Omdat in China het wandelen zeer populair is, heeft de Chinese bond zich aangemeld bij het IML, waarvan reeds 22 landen lid zijn. De wandelsport verbreedert en daarom past volgens de Chinezen een wandelvierdaagse goed in de olympische gedachte. Een olympische sport zal het echter nooit worden, omdat we geen wedstrijden organiseren. Bron de Telegraaf, 25-4

We gaan verder langs de oever, trouwens waar zou je anders naartoe kunnen met links een rotsachtige steile helling en rechts het water! Toch wordt onze navigatie nog even op de proef gesteld: de route vervolgen langs het water met de markering, of rechtdoor een begaanbaar pad met een kruis volgen. We kiezen voor de markering, ook al is de twijfel groot! Na eerst een erg onduidelijk spoor te blijven volgen, kruisen we een beekje en even verder nog een. De sokken blijven echter droog! We bereiken een bocht in de Ourthe en daar is warempel even een goed begaanbaar pad, tot we na zo'n 500 meter met de bocht mee weer bij de rivieroever komen. Al gauw blijkt dat we nu helemaal aan onze vindingrijkheid zijn overgelaten. Langs het water lopen is geen optie en de helling begint al in het water. Rotsblokken versperren de doorgang als je denkt 'een gaatje' gevonden te hebben. Dan maar van rots naar rots en van steen naar steen, en je ondertussen vasthouden aan elke boom die zich gelukkig op je pad bevindt. Soms moeten we in het water van steen naar steen stappen, om dan even later zo'n 25 meter hogerop een mogelijkheid te zoeken om verder te komen op de gevaarlijke helling achter een omgewaaide boom om, die er zeker al zeker 5 jaar ligt. Je kunt er amper overheen kijken, laat staan er overheen klimmen.

De omgeving is werkelijk prachtig en de rivier schittert in het zonlicht. 'We' genieten met volle teugen, maar vergeten daarbij zelf het nodige slokje water 'in te nemen'!

Ik weet niet hoe lang we hier strijd voeren met de obstakels die zich op onze weg voordoen: in kilometers zal het niet zo ver zijn, maar in tijd des te meer.

Ineens zijn de versperringen verdwenen en kunnen we zelfs weer een stukje gewoon wandelen. Wat een opluchting!

Dan geeft de markering plotseling aan dat we tegen de berg op moeten klimmen, het provisorische pad ziet er echter niet aantrekkelijk uit. Het pad stijgt ter plekke zo'n honderd meter en alsof dat nog niet voldoende is beneemt je het uitzicht na een poosje klauteren weldra alle adem...

We zijn aangekomen op de rotskam van de Hérou. Dat is een steile kam van leisteen die zich over een afstand van ruim anderhalve kilometer uitstrekt. De Ourthe wordt door deze rots gedwongen om zich in fraaie bochten door het landschap te kronkelen. Het schijnen 6 meanders te zijn, maar om dat zelf te kunnen constateren heb ik me maar niet over de rand gebogen! Je kunt je daar via een ketting ook naar beneden wagen, maar

KLAAS DE HEIJ BENOEMD TOT LID IN DE ORDE VAN ORANJE NASSAU.

OLAT heeft een winterserie in Noord-Brabant, maar wil je in 7 verschillende provincies 10 tochten lopen, dan moet je bij WS'78 zijn. Oprichter hiervan is Klaas de Heij, en ook was hij 25 jaar voorzitter. De routes en beschrijvingen zijn altijd tot in de puntjes verzorgd. Het is niet voor niets dat er vaak tegen de 500 wandelaars naar een WS-tocht toe komen. En als Klaas er niet was, kon Constant dedel niet zo veel mooie verhalen over winterserietochten schrijven!

Wie denkt dat Klaas na WS'78 op zijn lauweren is gaan rusten, komt bedrogen uit, want tegenwoordig is hij de drijvende kracht achter RS'80, de randstad-winterserie in Zuid-Holland. Ik denk dat ik namens veel OLAT-leden spreek, als ik stel, dat dit hem meer dan gegund is. Qua inzet en bezieling voor de wandelsport denk ik, dat hij vergelijkbaar is met "onze" Theo. Daarom: Klaas, proficiat!

Peter van de Ven

Restaurant met eigen wandelfolder.

Frank Smeijers uit Someren heeft 20000 wandelfolders laten drukken om klanten naar zijn horecazaak te lokken. Volgens Smeijers bleven veel klanten weg uit zijn zaak omdat de gemeente recreanten naar een ander deel van Someren lokt. Die wil door veranderd beleid het recreatiegebied in Someren hoofdzakelijk rond het Keelven concentreren. Omdat het restaurant van Smeijers ten noorden van de provinciale weg ligt, en het Keelven zuidelijk, veronderstelt de restauranteigenaar dat de gemeente met opzet enkele wandel- en fietspaden heeft verlegd!

Volgens de gemeente is deze veronderstelling juist, want zij willen het kwetsbare gebied rond het Beuven ontzien. Maar volgens Smeijers is dat niet het enige motief, want een door de gemeente aangekochte boerderij is sinds de ontwikkeling rond het Keelven aanzienlijk in waarde gestegen. Volgens Smeijers mist hij nu jaarlijks 15000 bezoekers, potentiële wandelaars die anders vanuit zijn restaurant zouden gaan wandelen in het noordelijke natuurgebied. Vandaar het idee om met een gratis wandelkaart deze klanten terug te winnen. De wethouder van Someren vindt het niet bezwaarlijk dat Smeijers zelf zijn wandelkaartjes laat drukken. (te Voet)

Parkoerswijziging Apeldoorn

De wandelaars van de Apeldoornse Vierdaagse lopen dit jaar op de tweede dag een ander parkoers. De vernieuwing is nodig vanwege de start vanaf het sportcomplex Victoria Boys. Het traject van dag 2 zal dit jaar door Uddel en Elspeet voeren. (te Voet)

omdat Martin Verbakel geen aanstalten maakt mij voor te gaan, hou ik het maar bij een heldhaftig wuiven naar de jongens die een stukje hogerop alle gevaren trotseren en op hun eigen manier deze tocht beleven! Op zo'n moment is het begeleiden van opa een aardige bijkomstigheid...!

We vervolgen de route over de rotskam richting de Belvédère. Alhoewel het nog een flinke kluit is om de nog steeds klimmende helling 'te nemen', staat dat in geen verhouding tot wat we al 'presteerden'. Jo Willems en z'n zwager komen ons tegemoet, ze zijn eerder via een 'makkelijk paadje' aan de overkant gekomen en willen nu toch graag met eigen ogen zien welke gevaren wij trotseerden!!

Eindelijk bereiken we de Belvédère, waar we even de tijd nemen om op het terras van het hotel-restaurant een drankje te nuttigen. Ik herinner me nog ons vorig bezoek aan deze plek, toen we even pauzeerden bij het naastgelegen restaurant en de uitzichttoren, dat moet alweer enkele jaartjes geleden zijn.

We zijn de laatsten die vertrekken en volgens de papieren is het nog zo'n 12 km naar de finish en 6 km naar de soeppost, waar we na 15.30 uur niet verder mogen. De tijd op dit moment is 14.30 uur!

Even wandelen we langs een verharde weg om dan, met zicht op de plaats Nadrin, 'n dalend pad in te slaan. We komen in een bos terecht en volgen daar een kronkelspoor tussen de bomen door richting de Ourthe, die we even uit het oog verloren waren.

De schitterende doorkijkjes naar de rivier herhalen zich en van elk moment zou je graag een plaatje als herinnering willen meenemen! Ginds, hoog boven op de rotsen staat een prachtig gebouw, aan de overzijde enkele villa's en zomerverblijven. Op de rivier zelf nog enkele kano's die profiteren van de stroomversnellingen. Op een plateautje in het water besluiten Enrico en Miquel nog even te stoppen om de laatste boterhammetjes op te peuzelen. Ik loop alvast door. Maar, niet veel verder geeft de markering aan dat we linksaf de heuvel op moeten. De klim is wel steil, maar met de snelheid van een slak goed te doen. Over ongeveer 500 meter stijgen we meer dan 100 meter. Onderweg schijnen de Heilige Maagd samen met haar vriendin de heilige Marguerite ons nog even tot steun en toeverlaat te willen zijn. Te denken dat Zij Beiden mij niet even bij de hand pakten zal Die Bijdrage wel van symbolische kracht zijn geweest in de vorm het prachtige weer. Ik mag er niet aan denken om hier tijdens regenvalen omhoog te moeten ploeteren.

Zodra we de klim uit de Ourthe-vallei voltooid hebben komen we bij Ollomont en slaan rechtsaf een dalende asfaltweg in. Twee wandelgenoten komen ons even later tegemoet, ze denken op het verkeerde spoor te zitten als ze al enige tijd geen markering meer gezien hebben. Ook de beschrijving van dit deel van de route is erg oppervlakkig. We overtuigen ons er evenwel van dat de andere richting van een kruis was voorzien!

De weg, die ons door glooiende velden voert geeft een prachtig panorama over de omgeving, op enige afstand omgeven door de Ardense heuvels.

Vergezeld van een stralend zonnetje geeft dit moment de voldoening van weer een prachtige clubwandeldag, waarop Toon, Jan, Simon en Theo hun onvolprezen keuze hebben laten vallen!

Wat Hubert Louis hier precies 125 jaar geleden overkwam zal voor deze geschiedschrijving voorsnog een raadsel blijven. Toch is hij op dat moment een aanduiding op zoek te gaan naar een beekje dat ons weldra naar een bos met hindernissen stuurt. Na eerst een afdaling van boom tot boom te hebben voltooid, volgt meteen daarop een snellere daling waarbij het de tenen al gauw aan de nodige ruimte ontbreekt.

Belangrijke dag voor wandelaars.

De Ramblers, de Britse wandelorganisatie noemt 28 mei als de belangrijkste dag in de wandelgeschiedenis van Groot Brittannië. Op die dag treden de nieuwste landwetten in werking, waardoor wandelaars meer mogelijkheden krijgen om rond te dolen door natuurgebieden.

Het gaat om belangrijke wandelgebieden in Wales, het Meren district, de North York Moors, de Yorkshire Dales, Northhumberland en de Chevoits. Meer informatie op: www.ramblers.org.uk/freedom

Moord op het Pieterpad

Een Nederlands schrijversduo, onder het pseudoniem Gebr. Wagenaar heeft een boek geschreven over een moord op het Pieterpad. Hoofdpersoon is Jaro van Campen, die in zijn hotelkamer wakker wordt onder het bloed. Hij heeft het vage idee dat zijn baas is vermoord en dat wordt werkelijkheid als de politie aan zijn hoteldeur komt met de mededeling dat zijn baas vermoord is gevonden. Het vervolg speelt zich af op het Pieterpad.

Uitgave Bruna. ISBN 9056721240.

Op tijd drinken

Het is raadzaam om tijdens het wandelen voldoende te drinken.

Wachten tot je dorst krijgt is meestal funest. Normaal heeft iemand per dag ongeveer anderhalve liter vocht nodig, dat krijg je binnen via een gewoon eet- en drinkpatroon.

Bij een wandeling verdampt veel vocht, en heb je bij een temperatuur van rond de 18 graden per uur ongeveer een halve liter vocht extra nodig. De beste manier om tijdens een wandeling voldoende vocht te gebruiken is door om het kwartier iets te drinken. Bij warmer weer en droge vrieskou ligt die nodige hoeveelheid hoger.

Een prestatiewandelaar moet bij het drinken rekening houden met calorieën en hoeveelheid, dat telt nauw en daarvoor is deskundig advies nodig. De recreatiewandelaar is vrijer in de keuze van zijn drankjes, maar bij te veel drank in een keer ontstaat het klotsgevoel in de maag. Dus bij het drinken van water of andere drankjes is het vooral raadzaam regelmatig te drinken in kleine hoeveelheden. En vergeet niet: van koffie ga je veel plassen en dat is minder bij het drinken van thee.

Bron deze kolom: te voet.

Nog is onze survival niet volbracht, want we beginnen opnieuw aan een 'ondoordringbaar' pad over een helling langs de rivier die vandaag urenlang onze metgezel was. Was het eerder zo af en toe een boompje op ons pad, nu liggen ze bij hoopjes over elkaar heen te wachten totdat ze humus zullen heten. Het noopt mij geregeld om maar weer eens een extra 'omweggetje' te gaan maken...

Maar aan elke beproeving komt een einde. Wij bereiken het bruggetje en daarmee de parkeerplaats die bij het stuwmeer van Nisramont behoort. Als Toon ons nog eens uitnodigt deze kant op te gaan, zal ik u zeker verhalen over de kubieke meters inhoud van dat bassin en alles wat nodig was om dat voor mekaar te krijgen.

Nu zijn we blij met de inhoud van het soepkommetje dat we van ons 'oma' krijgen aangereikt! We horen de verhalen over de anderen die ons voorbij gingen en teleurgesteld waren omdat ze slechts 5 minuutjes te laat bij de soep kwamen en niet door mochten. En ach, die teleurstelling zal ook wel voorbij zijn gegaan toen ze merkten dat het nog geen 100 stappen was naar het aangenaam verpozen.

Jullie begrijpen dat mijn vertraging in tijd op de laatste 6 km tot hier niet binnen de 5 minuutjes bleef maar dichterbij het twaalfvoudige kwam..

Een uurtje later voltooiën wij deze prachtige survival bij het werkelijke eindpunt in Engreux waar we dankzij de bus van Frans in 'no time' aankomen, en waar we met de 'goedertierenheid' van Toon en zijn team ook nog de gelegenheid krijgen een 'kleine consumptie' te gebruiken.

Wij treffen u graag voor ons volgende rendez-vous op zaterdag 25 juni op de GR5 van Vielsalm naar Burg Reuland.

UITSLAGEN INTERNATIONAAL WEEKEND WEERT 7 OP 8 MEI 2005.

UITSLAG 50 EM

	Paul Altena	Frans vd Berg	Mario Immink	Remke Rutgers	Martin Kneepkens	Erik Dikken	Henk Vink	Evert v. Ampting	Hans de Vries
Afstand	De LAT	St. Jan	de LAT	de LAT		OLAT	OLAT	OLAT	OLAT
	KV 298	KV 299		KV 300	KV 301	KV 302		KV 303	KV 304
4,927	38:00:00	38:00:00	54:45:00	39:49:00	37:06:00	37:39:00	37:39:00	39:49:00	36:08:00
11,222	01:25:02	01:23:45	01:41:17	01:30:04	01:25:50	01:25:50	01:25:50	01:30:04	01:23:22
17,517	02:13:06	02:13:42	02:29:04	02:20:13	02:17:17	02:13:42	02:13:42	02:21:00	02:11:13
23,812	03:01:35	03:03:12	03:12:00	03:10:20	03:09:36	03:03:24	03:03:24	03:12:35	02:59:35
30,107	03:48:20	03:53:00	04:04:31	04:00:35	04:02:27	03:51:48	03:51:48	04:05:56	03:48:40
36,402	04:35:46	04:43:59	04:54:54	04:51:12	04:57:18	04:47:34	04:47:34	05:00:15	04:38:40
42,697	05:24:16	05:35:45	05:44:46	05:43:27	05:51:58	05:40:00	05:38:59	05:55:35	05:32:48
48,992	06:13:15	06:28:15	06:34:11	06:35:42	06:44:47	06:33:30	06:46:30	06:51:35	06:46:30
55,287	07:02:26	07:21:31	07:26:18	07:28:03	07:38:46	07:29:07	07:43:06	07:46:18	07:43:43
61,582	07:54:06	08:14:50	08:19:30	08:19:46	08:32:59	08:27:33	08:40:08	08:41:29	08:40:08
67,877	08:48:30	09:05:19	09:11:12	09:12:08	09:28:00	09:23:53	09:36:05	09:36:09	09:37:36
74,172	09:39:37	09:53:50	10:03:36	10:04:47	10:22:54	10:21:19	10:31:20	10:31:23	10:37:12
80,467	10:33:16	10:40:40	"10:55:26	10:58:11	11:16:33	11:19:48	11:29:54	11:30:02	11:40:47
			"incl 20 minuten						

Vervolg uitslag 50 EM WEERT

	Klaas Bakker	Jan Dinissen	Mart Douven	Pieter Hogewoning	Joop Reichenfeld	Ad Mollen	Peter Rijkers	Martijn Biesmans	
Afstand	OLAT	Posthoorn	OLAT	Wsv GG	OLAT			De LAT	
		KV 305	KV 306						
4,927	38:00:00	42:33:00	39:49:00	45:28:00	39:48:00	42:33:00	43:47:00	34:56:00	
11,222	01:23:45	01:36:37	01:30:16	01:44:30	01:40:18	01:36:30	01:42:41	01:20:20	
17,517	02:14:40	02:32:17	02:22:51	02:44:36	02:40:39	02:32:17	02:45:43	02:07:20	
23,812	03:05:00	03:30:05	03:17:08	03:45:43	03:40:54	03:30:05	03:51:58	02:58:04	
30,107	03:58:00	04:30:26	04:12:08	04:59:39	04:41:07	04:44:11	04:57:58	04:10:37	
36,402	04:51:12	05:30:32	05:10:48	06:05:26	05:54:27	05:46:33	06:04:34		
42,697	05:43:27	06:26:22	06:08:48	07:08:30	06:57:20	06:45:08	07:43:50		
48,992	06:35:42	07:19:38	07:05:19	08:12:40	08:00:35	07:44:02	08:51:37		

55,287	07:34:27	08:14:16	08:03:58	09:15:12	09:05:42	09:29:34	10:03:56		
61,582	08:41:05	09:08:52	09:07:19	10:28:01	10:28:40	10:33:42	11:17:13		
67,877	09:48:03	10:04:39	10:08:11	11:35:45	11:33:17	11:39:27	12:34:25		
74,172	10:50:15	11:00:06	11:04:55	12:42:00	12:41:00	13:17:30	13:44:53		
80,467	11:53:07	11:53:45	11:58:23	13:39:45	13:48:30	14:36:55	14:50:47		

Uitslag 50 km

Afstand:	Alois Bschor	Henny van Meegen	John Payn	Hansje Zoon-Doornheim	André Klinkenberg	Wendy Brekelmans	Patrick van Toorn
	LG D	OLAT	LWC	RWV			
5,935	34:24:00	42:10:00	42:10:00	47:15:00	47:25:00	01:03:45	01:03:45
12,23	01:11:45	01:27:08	01:29:24	01:37:49	02:07:20	02:07:29	02:07:29
18,525	01:48:41	02:13:19	02:17:13	02:30:08	03:04:55	03:32:21	03:32:21
24,82	02:26:48	02:59:47	03:05:03	03:23:40	04:03:48	04:38:27	04:38:27
31,115	03:04:46	03:46:23	03:53:20	04:15:22	05:31:48	06:06:41	06:06:41
37,41	03:44:14	04:33:40	04:41:37	05:07:55	06:35:12	07:14:10	07:14:10
43,705	04:24:22	05:20:42	05:38:40	06:01:33	08:41:12	08:37:49	08:37:49
50	05:03:04	06:05:38	06:28:19	06:53:57	09:39:48	09:43:25	09:43:25

Press Art
www.PressArt.nl

Graffiti- en
vandalbestendige
informatiepanelen

Slijtvaste communicatie
oplossingen voor natuur,
cultuur en design

www.PressArt.nl
Landgoed Oostbroek
Bunnikseweg 25
3732 HV De Bilt
T: 06 212 86 333
F: 08 422 44 315

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl of bel 06 212 86 333

**24 UUR van KING's LYNN / 100
ENGELSE MIJL**
(voor de 24 UUR is geen
wedstrijdlicentie nodig!)

TRIP

28 juli t/m 1 augustus 2005

Richtprijs €225,00

(Toeslag 1 pers kamer €40,-)

(Niet-leden €15,00 extra)

Programma

Donderdag 28 juli Overtocht met
nachtboot Hoek van Holland
slaapstoelen

Vrijdag excursie plus overnachting
op 2 pers kamer

Zaterdag 24 UUR/100 Mijl

Zondag overnachting hotel op 2
pers kamers

Maandag 1 augustus terug met
dagboot

(inbegrepen: vervoer, overtocht
overnachting op basis van logies en
ontbijt en verzorging tijdens de
wedstrijd)

De prijzen zijn gebaseerd op
overnachting in hotel op 2 pers
kamer, huur 9 persoonsbus,
verzorging tijdens de wedstrijd,
Overtocht op de nachtboot. Als
we met de dagboot zouden
reizen zou er nog een
overnachting bijkomen en men
zou een vrije dag extra moeten
opnemen. Daarom is gekozen
voor de nachtboot vanaf Hoek
van Holland.

INFO BIJ: Theo Tromp

☎ 0495-450325